

மலல்கை

ஆசிரியர்: மிடாமினிக் ஜீவா

கவிஞர் சேரன்

ஆகஸ்ட் - 2004

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விலை - 20/=

"Believe it, you can Take a Digital
Picture in 10 Minuted"

THE DIGITAL SERVICES WE PROVIDE
Digital Print 12"X18" Maximum size in 10 Min.
Automatic dust and scratch correction.
Print to Print services.
Contact Cards and Index prints.
Greeting Cards/Frame Prints/Calender Prints/Album Prints.
Compatible Input & Output Media
(Floppy Disk, CD-Rom, CD-R, /RW, MO, ZIP, DVD-RAM,
DVD-R, DVD-ROM, PC Card, Compact Flash, Smart Media)
Digital Camera Card Printing.
Colour Negative, Positive, B/W and Sepia Negative Printing.

OTHER SERVICES

Developing & Printing of films in 20 Min
Printing of Enlargements (5"X7" to 12"X18")
Passport / Visa photos / B/W photos in 10 Min.
Film Rolls / Cameras / Batteries / CD / Floppy / Album Sales.
Framing of Pictures (Imported)
Laminating Services.
Wedding Album Binding.

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS IN
Out Door Photography & Videography
Weddings.

Birthday Parties / Puberty Ceremonies
Seminars / Any Other Special Functions & Occasions.

64, Sumanatissa Mawatha,
(Armour Street),
Colombo - 12.
Tel: 0114-610652

இலக்கியப் பாதையில் புதிய வீச்சு!

எனது கய வரலாறு நூல் ஆங்கிலத்தில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, எனது 78-வது
பிறந்த தினத்தன்று, 'டொமினிக் ஜீவா
சிறுகதைகள்' தொகுதியுடன், கடந்த ஐதன்
மாதம் 27ந் திகதியன்று வெளியிட்டு
வைக்கப்பட்ட ஓர் இலக்கியச் செய்தி, நான்
நினைந்திருந்த வரை ஒரு மட்டுப்படுத்தப்
பட்ட தகவலாகத்தானிருக்கும் என நம்பிக்
கொண்டிருந்தேன்.

ஆனால், ஊடகங்கள் இந்தத் தகவலை
யும், புத்தகங்களின் வரவையும் பெரிது
படுத்திச் செய்திகளைப் பரம்பல் படுத்தி,
விளம்பரப்படுத்தி விட்டன.

அவுஸ்திரேலியா, கனடா, ஐரோப்பிய
நாடுகளில் இருந்தெல்லாம் விசாரிக்
கின்றனர். கய வரலாற்று ஆங்கில நூலைப்
பற்றிய தகவல்களைத் தீர அறிந்து
கொள்ளும் முகமாக என்னை முன்னரே
அறிந்து வைத்துள்ள இலக்கியச் சுவைஞர்
களும் என்னை முன்பின் முகப் பழக்க
மில்லாத பல இலக்கிய நேசர்களும் தொலை
பேசி மூலம் தொடர்ந்து விசாரித்த
வண்ணமே இருக்கின்றனர்.

கொழும்பில் உள்ள ஓர் இலக்கிய
அன்பர் என்னைத் தெருவில் சந்தித்த சமயம்
என் தோளைத் தொட்ட வண்ணம்
சொன்னார், "இருந்து பார், ஜீவா! இன்னும்
ஒரு வருஷத்துக்குள்ளேயே உனது
இயங்கில் புத்தகத்தின் இரண்டாம் பதிப்புக்
கட்டாயம் வெளிவரும்!" என்றார்.

இதைக் கேட்பதற்கு மனசுக்கு
ஆறுதலாக இருந்தது.

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டெனும் நடப்பவர் பிறர்
ஈன நிலைகண்டு
துள்ளுவர்'

39-வது ஆண்டு

ஆகஸ்ட் 2004

304

'Mallikar Progressive
Monthly Magazine

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மல்லிகை
எதிர்பார்த்துள்ளது.

201-1/1, Sri Kathiresan Street,
Colombo - 13.
Tel: 2320721

தற்போது விற்பனையில்

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கு

சி. மௌனகுரு

பேரசிரியர், நுண் கலைத்துறை.
கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்

பண்டைக் காலம் தொட்டு இன்று வரையிலான ஈழத்து நாடக அரங்கின் வரலாற்றை இந்த நூல் விளக்கி விபரிக்க முற்படுகிறது. நாடகத்தினை இலக்கியக் கலையாக அன்றி ஓர் அரங்கக் கலையாக நோக்கும் இந்த முயற்சி, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, சிலாபம், மலைநாடு ஆகிய அனைத்துப் பிரதேசங்களையும் தழுவி அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் நாடகங்களுக்கும் அரங்கக் கலைகளுக்கும் ஒரு பயில் துறையாக அறிமுகஞ் செய்யப் பட்டுள்ள இன்றைய நிலையில் இந்த நூல் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

வெளியீடு: ஆடி 2004. பக்கங்கள் xvi + 220 அளவு 215mm x 145mm

விலை: ரூபா 300/= (சாதாரணப் பதிப்பு) ISBN 955-9429-37-X

ரூபா 550/= (விசேடப் பதிப்பு) ISBN 955-9429-38-8

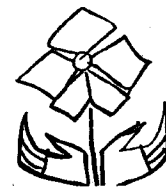
குமரன் புத்தக இஸ்ஸம்

201 டாம் வீதி, கொழும்பு - 12.

தொ.பேசி : 2421388

3. மெய்கை விநாயகர் தெரு,

சென்னை - 600 026.

விட்டு விட்டுத் தொடர் பேச்சு ஓர் அலுப்பையே தந்துவிடும்!

சமீப காலங்களாக ஊடகங்களை ஊன்றிக் கவனித்து வருபவர்களுக்கு ஒன்று தெளிவாகப் புரிந்து போயிருக்கிறது.

இந்த நாட்டின் இனப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஒரே பேச்சுத் தொடர் தொடர்ந்த வண்ணமாகவே நீண்டு கொண்டே போகின்றது.

இங்கும் பேச்சு, அங்கும் பேச்சு, எங்குமே பேச்சுத்தான்!

இந்த முடிவடையாத - முறிவடையாத பேச்சுத் தொடர் ஓர் ஆரோக்கியமான புரிந்துணர்வு நிலைக்கு மாத்திரமல்ல, பிரச்சினைகளின் தீர்வுக்குக் கூட வழி சமைத்திட வேண்டும்.

இது மக்களின் ஏகோபித்த விருப்பமும் கூட.

நீண்ட, மிக மிக நீண்டகாலக் கசப்பான அநுபவங்களைக் கொண்டுள்ள பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு, பேசி முடிக்காமல் தீர்வு காணப்பட மாட்டாது என்ற யதார்த்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் கூட, தொடர் பேச்சுகளுக்கு ஓர் எல்லை உண்டு என நாம் நம்புகின்றோம்.

சிக்கலும் பாரிய நெருக்கடிகளும் மலிந்து போயுள்ள தமிழ் மக்களினதும், தமிழ்ப் பேசும் மக்களினதும் நீண்ட காலப் பிரச்சினைகள் வெகு சுலபமாகத் தீர்க்கப்பட்டு விடலாம் எனப் பாமரத்தனமாக நாம் சிந்திக்கவில்லை.

அதே சமயம் இப்படியே நீண்டு நீண்டு, தொடர் பேச்சுத் தொடரு மானால் மக்களுக்கே அலுப்புத் தட்டிவிடும். நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள்.

புதிய வெற்றிச் சூழ்நிலையில் அரசாங்கம் துணிந்து பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க முன்வர வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

தனித்துவம் மிக்க தமிழ்க் கவிஞன் சேரன்!

— எஸ். எழில்வேந்தன

‘பேரன்ப அஞ்சல் பெரிதாய்
எழுதவில்லை
சேரன் பிறந்த செருக்கு’

என்ற மஹாகவியின் கவிதா அறிமுகத்துடன் எங்களுக்கு அறிமுகமானவன் சேரன். மே மாதம் 21 அவன் பிறந்ததினம். எனக்கு நினைவு தெரிந்து 1964இல் மகாகவி மாமா குடும்பம் எங்கள் பெரிய நீலாவணை வீட்டிற்கு வந்தபோது சேரன் 6 வயதுச் சிறுவனாக இருந்தான். சேரன் என்னை வேந்தன் அண்ணா என்று அழைத்து என்னுடன் ஒட்டிக்கொண்டான். அது ஒரு மின்னல் கீற்றுப் போன்று என்மன வெளியில் ஓடி மறையும் நிகழ்ச்சி.

அதன் பின்னர் சேரனுடன் எனது நெருக்கம் அதிகரித்த காலம், மஹாகவி மாமா மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் உயர் பதவி வகித்த காலமே! நான் கல்லடி இராமகிருஷ்ண மிஷன் சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் விடுதி மாணவனாகத் தங்கிக் கல்வி கற்ற அந்தக் காலமே நானும் சேரனும் நெருங்கிப் பழகத் தோதான காலமாக அமைந்தது.

வாவிக்கரை ஓரமாக அமைந்த அந்த அரசாங்க பங்களா விடுதி எங்கள் தனிப்பட்ட ஒரு கோட்டையாயிற்று. அந்த பங்களா முன் விரிந்து கிடந்த பச்சைப் புல்வெளி, எங்கள் ‘ஓவல்’, ‘லோட்ஸ்’ ஆயின. இலக்கிய உறவில் மஹாகவி மாமாவைக் காண வந்த மௌனஞ்ஞ மாமாவைக் கூட, நாங்கள் சில வேளைகளில் எங்களுடன் கிரிக்கெட் ஆடவைத்தோம். கார்ட்டூன் கதைப் புத்தகங்கள் படிப்போம். பாடப் புத்தகங்களும் படிப்போம்.

மஹாகவி மாமா இடமாற்றத்தோடு கொழும்பு சென்றதும் எங்கள் உறவில் இடைவெளியேற்பட்டது. ஆனால் மஹாகவி மாமாவின் திடீர் மரணத்தையடுத்து

நாங்கள் மீண்டும் சந்தித்தோம். மாமா வின் இறுதிச்சடங்கு நடந்து ஓரிரு தினங்களில் நாம் அளவெட்டி சென்றோம். மீண்டும் சந்திப்பு, பிரிவு, சந்திப்பு என ஊஞ்சல்போல எம் உறவுத் தொடர்ந்தது.

சேரன் ஒரு விலங்குப்பிரியன். அதனால்தான் அவன் மச்சம் மாமிசங்களைத் தொடுவதில்லையோ நானறியேன். அப்போது பறவைகளை அவ தானித்து அவை பற்றிய குறிப்புகளையெடுத்து அவற்றைச் சிறிய கையடக்க ஏடுகளாகத் தயாரித்திருந்தான். இயல்பாகவே சேரனுக்குக் கைவரப்பெற்றிருந்த சித்திர ஞானம் இந்தக் கையேடுகளை அழகிய வர்ணத்தில் தயாரிக்க அவனுக்கு உதவிறென்றே நம்புகிறேன். இதற்கு அவனது சகோதரர்களும் பெரிதும் உதவினர். இந்த அமைப்பிற்கு ‘பறக்கும் சிட்டுகள்’ எனப் பெயரும் வைத்திருந்தான். ஒருமுறை அளவெட்டி போனபோது தனது சேகரிப்புகளான பறவைகளின் சிறுகள், முட்டைகள், கூடுகள் மற்றும் கையேடுகளைக் காட்டவே அவற்றின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு நானும் பறக்கும் சிட்டுகளில் ஒருவனானேன்.

பறவைகளுடன் போலவே சேரனுக்கு நாய்களுடனும் நல்ல உறவொன்றிருந்தது. எங்கு நாய்களைப் பார்த்தாலும் அவற்றை வசியப்படுத்தி விடும் ஆற்றல் சேரனுக்கிருந்தது. என்ன அதிசயமோ நாய்களும் அவனிடம் நட்புப் பாராட்டத் துவங்கிவிடும். எங்கள் வீட்டு நாய் எம்.ஜி.ஆரும், சேரனும் நெருக்கமானதற்கான ஒரு புகைப்படச்

சான்றும் என்வசமுள்ளது. கனடாவில் தற்போது வாழும் சேரனுடன் துணையாக ‘லாசா’ என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு நாய்க்குட்டியே இருப்பதாக சேரன் என்னிடம் சொல்லியுள்ளான். தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரையை இந்த ‘லாசா’வுக்கே சேரன் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளமையும் இங்கு மனங்கொள்ளத் தக்கது.

இதற்கிடையில் 74 ஓகஸ்டில் வெளியான ‘சங்கமம்’ என்ற சஞ்சிகையில் எனது தந்தையார் நீலாவணனின் ‘பவள மல்லிகைப்பு’ என்ற கவிதை வெளியான அதே பக்கத்தில் சேரனின் ‘வலிமை’ என்ற கவிதையும் வெளியாகியிருந்ததைக் காண நேர்ந்தது. என் தந்தையாரின் கவிதையைவிட, என் நண்பனின் கவிதையை நான் மிகவும் ரசித்ததுடன் மிகுந்த பெருமையுமடைந்தேன்.

இதே 74 டிசம்பர் மாதத்தில் எனது தந்தையார் க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரீட்சையின்போது தமிழ்மொழி பாடவிடைத் தாள்களைத் திருத்தும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். இப்பணியின் போது மிகச் சிறந்தவொரு விடைத் தாளைத் திருத்தும் வாய்ப்பு என் தந்தைக்குக் கிடைத்தது. அவ்விடைத் தாளில் இலங்கையின் மிகச் சிறந்த கவிஞர்களின் கவிதைகள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தனவென்றும், தன்னுடன் பரீட்சை விடைத்தாள்திருத்தும் பணியில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் அவ்விடைத்தாளைக் காட்டியதாகவும் என் தந்தையார், வீட்டில் அம்மாவுடன் உரையாடியதைக் கேட்கமுடிந்தது. அது

அவ்வாண்டில் பரீட்சை எழுதிய சேரனின் விடைத்தாளாக இருக்கலா மென்ற சந்தேகத்தில் அந்த விடைத் தாளுக்கூரிய சுட்டெண்ணைக் குறித்து வந்திருந்த என் தந்தையார் பின்னர் சேரனுக்கு இதுபற்றி தபால் எழுதிய தாகச் சேரன் என்னிடம் கூறியுள்ளான். அந்த விடைத்தாள் சேரனுடையதே என்பதும், அந்த ஆண்டில் அகில இலங்கை ரீதியாக தமிழ்மொழிப் பாடத் தில் அதிகூடிய புள்ளிகள் சேரனுக்கே கிடைத்தது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

மஹாஜனாவில் படித்துக் கொண்டிருந்த சேரனும், ஆதவன் போன்ற நண்பர்களும் சேர்ந்து 'ஞாயிறு' என்ற பெயரில் ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடத்தியதாக நினைவுண்டு. இதுவே பின்னாட்களில் வளர்ச்சிபெற்று 'புதுசு' என்ற சிற்றேடு உருவாகவும், நல்ல பல இலக்கியவாதிகளை உருவாக்கவும் கால் கோளாயிற்றென நம்புகிறேன். 'புதுசு' சஞ்சிகையின் உருவாக்கத்தில் சேரனின் பங்கு முக்கியமானது. இந்தப் புதுசுவின் வருகையால் நான் சேரனைப் பற்றி மீண்டும் புளுக வாய்ப்பொன்று கிடைத்தது.

இனப்பிரச்சினை விசுவரூபம் எடுக்கத்துவங்கிய நாட்களில் போக்கு வரத்துப் போன்ற சிக்கல்கள் எங்கள் நெருங்கிய தொடர்புகளில் சற்றே இடைவெளியை ஏற்படுத்தின. அவ் வேளைகளில் சேரன் யாழ். பல்கலைக் கழக மாணவனாயினான். இனப்பிரச்சினையோடு யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தொடர்புகளும் நெருக்

கங்களும் அதிகம் என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டியதில்லை. 'மண்குமந்த மேனியர்', ஆற்றுகை, 'எங்கள் மண்ணும் இந்த நாட்களும்' கவிதா நிகழ்வு போன்ற கலா நிகழ்த் தல்களில் சேரனின் பங்குகள் குறித்தும் அறியக்கிடைத்தது.

பல்கலைக்கழகப் படிப்பின் பின்னர் சேரனைச் 'சற்றே டிவிசு' பத்திரிகை யாளனாக அறிய நேர்ந்தது. யாழ்ப் பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த இந்த ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் பத்திரிகை யாளனாகச் சேரன் பெற்ற அனுபவங் களை நான் பெரிதும் அறிந்திலேன். காமினி நவரத்ன போன்ற நல்ல பத்திரிகையாளர்களின் உறவு அவனுக்கு அவ்வேளையில் சித்தித்தது. அதன் விளைவாகத்தானோ என்னவோ பின்னர் மாற்றுக் கருத்துக்களின் குரலாக வெளிவந்த 'சரிநிகர்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் சேரனின் ஆளுமை மிக்க பங்களிப்பைத் தரிசனம் செய்யக் கிடைத்தது.

இந்தக் காலகட்டமே சேரனை ஒரு விசாலிப்பு மிக்க கவிஞனாக மாற்றியது என நான் நம்புகிறேன். இந்தக் கால கட்டத்தில் சேரனின் அரசியல் சித்தாந் தங்களிலும் பாரிய மாற்றமேற்பட்ட தென்றே சொல்ல வேண்டும். மானுட நேயத்தின் ஆதாரகருதிகளான ஆக்கங் கங்களைச் சேரன் இக்காலகட்டத்தில் படைத்தான். வெறும் இனரீதியான, பிராந்திய ரீதியான பிரிவுகளுக்கும் அப் பால், துயர் கொண்டலைந்த சமூகத் தின் குரலாக, சேரனின் கவிதைகள் ஒலிக்கத்துவங்கின. இதன் விளைவாக

சேரனுக்குத் துரோகிப்பட்டமும் சூட்டப் பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை.

இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்த 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' (1985) தொகுப்பு, ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் என் றென்றும் பேசப்படும் ஒரு பதிவானது. அன்றைய யுத்தச் சூழ் நிலையை வெவ்வேறு கோணங்களி லிருந்து அனுபவித்த கவிஞர்களின் படைப்புகளை, ஒருசேரக் கொண்டுவந்த 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' தொகுதி, இன்றுவரை பேசப்படுகின்ற ஒரு படைப் பாக மாறுவதற்கு, சேரனின் பங்களிப்பு மிகமுக்கியமானது. இலங்கையின் இனப் பிரச்சனை தொடர்பாக எழுந்த இலக்கி யங்களுள், என்றுமே பேசப்படும் ஒரு தொகுதி இது என்பதில் எவருக்குமே மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருக்கமுடியாது. இத்தொகுப்பில் வெளிவந்த பதிவுகள், இந்திய - தமிழகச் சினிமாத் தயாரிப் பாளர்களின் இலங்கை தொடர்பான பூசி மெழுகல் கலைகளுக்கும் கை கொடுத்தன என்பதும் பதிவுக்குரியதே.

இதனைத் தொடர்ந்து சேரனது கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்புகளும் வெளிவந்தன. போர்ச் சூழலில் வாழ்ந்த சேரனின் கவிதைகள், அதன் பிரதி பிம்பங்களை மிகச் சிறந்தமுறையில் வெளிக்காட்டின என்றே சொல்வேன். சேரனின் கவிதைகளில் நான் பிரச்சார நெடியைக் காணவில்லை. இந்தக் கால கட்டத்தில் வடகிழக்கிலிருந்து வந்த கவிதைகளில் பெரும்பான்மையானவை போரையும் அதன் விளைவுகளையுமே பாடு பொருள்களாகக் கொண்டிருந் தாலும், சேரனின் கவிதைகளில் நான்

நேர்மையைக் கண்டேன். அநேகமான அவனது கவிதைகளில் தனது அனுப வங்களையே முன்வைத்திருந்தான். அது மட்டுமன்றி வெறுமனே போரையும் இனப்பிரச்சனையையும் பாடி ஆஸ்தான கவிஞனாக மாறும் முனைப்பு சேரனுக் குக் கிஞ்சித்தும் இருந்ததில்லை என் பதை அவனது கவிதைகளில் விரவிக் கிடக்கும் மானுட நேயம் தெளிவாக எடுத்துக் கூறும். போர்ச் சூழலிலும் இயற்கையை வித்தியாசமாகப் பார்க் கும் ஒரு கவிதா நேயம் சேரனுக்கி ருந்தது. அதேவேளை போர்ச் சூழலில் காதல், காமம், விரகம் போன்ற வற்றுக்கும் இட முண்டு என்பதை அவனது கவிதைகள் மெய்ப்பித்தன.

சேரனின் 'இரண்டாவது சூரிய உதயம்' (1983), 'யமன்' (1984), 'கானல் வரி' (1989), 'எலும்புக்கூடுகளின் ஊர்வலம்' (1990) 'எரிந்துகொண்டிருக்கும் நேரம்' (1993) ஆகிய நூல் களை வாசிப்போருக்கு அவனது கவிதா நேர்மையை அறியமுடியும். இதில் கவலைக் குரியதென்னவென்றால் சேரனின் அத்தனை கவிதைகளையும் படிக்கும் வாய்ப்பு பலரைப்போல் எனக்கும் கிடைத்திலது என்பதே. புதி தாகச் சேரனைத் தரிசிக்க விரும்பு வோருக்கு அவனின் தேர்ந்தெடுத்த 100 கவிதைகளின் தொகுப்பான 'நீ இப் பொழுது இறங்கும் ஆறு' எனும் தொகுதியில் காணும் கவிதைகளைப் படித்தால் போதுமென்று வாக்குமூல மளிக்கிறேன்.

தமிழக கவிதா விமர்சகர்கள் ஈழத்தின் கவிதா வளர்ச்சியைச் சரியாக

அங்கீகரித்தனரா? என்பதில் எனக்கு என்றுமே சந்தேகமிருந்து வந்துள்ளது. கவிதைகள் மட்டுமன்றி ஈழத்துப் படைப் பிலக்கியத்துறை தொடர்பாகத் தமிழகத்தில் மாற்றாந் தாய் மனப்பான்மை நிலவியதான ஒரு நீண்ட காலக் குற்றச் சாட்டு இருந்து வந்துள்ளது. இந்த நிலைமை அண்மைக் காலங்களில் மாற்றமடைவதற்குச் சேரன் போன்ற ஒரு சிலரது படைப்புகள் காரணமாயிற்று என்று நான் துணிச்சலுடன் கூறுவேன். சேரனது படைப்புகள் தமிழகத்தில் தொடர்ந்து வெளிவருவது இதற்குச் சாட்சியுமாகும். எமது தமிழர்களைப் பீடித்துள்ள துரதிர்ஷ்டங்களில் ஒன்று தமிழகத்தின் அங்கீகாரம் என்பதாகும். சுஜாதா போன்ற ஒரு பிரபலத்தின் எழுத்துக்கள் கோடிகாட்டும் வரை எமது எழுத்துக்கள் தமிழ் வாசகரைச் சென்றடையாதோ என்ற ஒரு மாயை தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாய வலையிலிருந்து மீளச் சேரன் போன்றோரது படைப்புகள் துணை செய்ய வேண்டுகிறேன்.

சேரனிடம் நான் மதிக்கும் மற்றொரு பண்புண்டு. தனது தந்தையாரான மஹாகவி ஈழத்தின் நவீன கவிதைகளின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக வாழ்ந்திருந்த போதும் அவரின் புகழ் நெருப்பில் குளிர்காய சேரன் ஒருபோதும் முனைந்ததில்லை. மஹாகவியின் மகன் சேரன் என்பதைப் பார்க்கிலும் “சேரனின் தந்தையார்தான் மஹாகவி” என்ற பெயரையே சேரன் ஈட்டியுள்ளான் என நான் நம்புகிறேன்.

தற்போது கனடா யோர்க் பல்கலைக் கழகத்தில் சமூகவியல் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிவரும் சேரன் வெளிநாட்டுக்காரர்கள் தமது கம்பியூட்டர்களின் துணையோடு தனது பெயரைச் சங்காரம் செய்த போதெல்லாம் துடித்தெழுந்துள்ளான். அண்மையில் அவனோடு பேசிக்கொண்டிருந்த போது ‘என் பெயர் என்பது என் அடையாளம் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்தியுள்ளேன்’ என்று பெருமையாகக் கூறினான்.

இதைத்தவிர சேரனைப்பற்றி நான் எழுத என்ன இருக்கிறது. அதிர்ந்து பேசாத, அதே நேரம் அநீதிக்காக ஆர்ப்பரிக்கின்ற, உயிர்களிடத்தில் - அது ஆற்றியுள்ளதோ ஐந்தறிவுள்ளதோ- அவற்றின் மீது அன்பு பாராட்டுகின்ற, பழகுதற்கினிய, கலாநேயன் சேரன். இங்கு ‘அவன்’ என ஒருமையில் தன்னை விளித்தமைக்காக சேரன் என்ன நினைக்கிறானோ நான் அறியேன். என்னைப் பொறுத்தவரை நான் அவனது வேந்தன் அண்ணாதானே!

மஹாகவியின் இல்லாள், சேரனின் அன்னை மாமியின் மரணத்துடன் தொடர்ந்த அந்தியேட்டி மதிய உணவின் போது அங்கு வந்திருந்த அன்பர் டொமினிக் ஜீவா, சேரனின் புகைப்படம் மல்லிகை அட்டைப்படமாகப் பிரகரமாக வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை காட்டினார். அதன் விளைவே இக்கட்டுரை.

வாழ்த்துங்கள். ஆனால் புகழ் வேண்டாம்! டொமினிக் ஜீவா.

- தொகுப்பு : பாலா

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் 78ஆவது பிறந்த தின விழா 27.06.2004 ஆம் திகதி வெள்ளவத்தை தமிழ்ச் சங்க விநோதன் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது.

வைபவத்திற்கு மேமன்கவி தலைமை தாங்கினார். இந்நிகழ்வில் டொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள், Undrawn Portrait for Unwritten Poetry (சுய வரலாறு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு), மல்லிகை சஞ்சிகையின் ஜூலை மாத இதழ் ஆகிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டது சிறப்பம்சமாக விளங்கியது.

நூல்களின் முதல் பிரதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர், புரவலர் ஹாஸிம் உமர் ஆசிரியருக்கு விருது வழங்கி கௌரவித்தார். எஸ்.ரி.ஆர். பிலிம்ஸ் அதிபர் தியாகராசா, பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை ஸ்ரீதரசிங்கம் ஆகியோர் டொமினிக் ஜீவாவிற்கு மலர் மாலை அணிவித்து வாழ்த்தினர்.

சகோதர எழுத்தாளர் ஒருவரின் நூல் வெளியீட்டு விழா பக்கத்தில் அமைந்துள்ள தமிழ் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றதால், அந்நிகழ்விலும் பார்வையாளர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கில் இவ்வைபவத்தின் நிகழ்வு நேரத்தைக் குறுக்க வேண்டி இருந்தது. எனவே வாழ்த்துரைகள் சுருக்கமாக இருக்க வேண்டுமென மல்லிகை ஆசிரியராலும், தலைவராலும் அன்பான வேண்டுகோளொன்று வாழ்த்து நருக்கு விடுக்கப்பட்டது.

தலைவர் மேமன் தனது தலைமையுரையில், மல்லிகை ஆசிரியர் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் ஏன் கவிதை கூட எழுதி இருக்கிறார். ஆனால் இன்னமும் அவரிடமிருந்து நாவலொன்று வாசகனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்தக் குறையை வருங்காலத்தில் அவர் நீக்கும் பொருட்டு நாவலொன்றை வெளியிட வேண்டுகோள்

னொன்றையும் விடுத்தார். மல்லிகைக்கு மிகவும் நெருக்கமான எழுத்தாளர் ப.ஆப்டின் கண் சத்திர சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப் பட்டு இருப்பதால் வைபவத்தில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லையெனவும், அவரது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கும் படி தன்னை கேட்டதாகவும் மேமன்கவி அறிவித்தார்.

விழாவின் சதாநாயகனான மல்லிகை ஆசிரியர் பேசியபொழுது, தனக்குப் பின்பும் மல்லிகை மணம் பரப்புமா? என அபிமானிகள் பலர் விசனிப்பதாகவும், அத்தகைய விசனிப்பு அர்த்தமற்ற தெனவும், மல்லிகையை நடத்துவதற்குத் தனது மகன் திலீபன், மருமகன் வாசுகி ஆகியோர் இருப்பதாகவும், அவர்களுக்குப் பின்னர் கூட மல்லிகையும், மல்லிகைப் பந்தலும் தனது பேர்தி தர்சனாவின் உழைப்பில் இயங்கு மெனவும் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்.

எனக்கு தொலைபேசி அடிக்கும் சத்தம் கேட்டால், பயம். அச்சத்தார் புத்தகம், சஞ்சிகை அச்சடித்த காசைக் கேட்பார்கள். இருந்தும் நாற்பது வருசமாக மல்லிகையோடு சேர்ந்து ஒடுகிறேனென்றால் அது விளம்பரதாரர்கள், சந்தாதாரர்கள் ஆகியோர் மல்லிகையோடும் என்னோடும் கொண்ட புரிந்துணர்வுதான் காரணமென்றார். இந்த நெடும் பயணத்தில் நான் பல அநுபவங்களை எதிர்நோக்கி இருக்கிறேன். மிகக் கசப்பானவை. என் மனதை உலுக்கியவை. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நாள் ஒரு கடைக்கு மல்லிகைச் சஞ்சிகையோடு சென்றேன். அந்தக் கடை உரிமையாளர் மேசையில்

இருந்தபடி “என்னடா இண்டைக்கு வெள்ளிக் கிழமையா?” எனக் கடைச் சிப்பந்தியிடம் கேட்டு, எனது இலக்கிய உழைப்பைக் கொச்சைப் படுத்தினார். அன்று வெள்ளிக்கிழமை தர்மம் கேட்டு ஏழைகள் கடைப்படிகளில் ஏறி இறங்குவது வழக்கம். அந்தப் பெரியவர் என்னை அவர்களுள் ஒருவனாக அடையாளப் படுத்தி கிண்டல் செய்தார். இப்படி எத்தனை அவமரியாதைகள்! இத்தகைய உருக்கமான செய்திகள் மல்லிகை ஆசிரியரின் பேச்சில் பார்வையாளனுக்குக் கிடைத்தன.

- டொமினிக் ஜீவா ஒரு பேராசிரியர். இளமையில் படிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காத போதும் தனது ஊக்கமான தேடல்களின் மூலம் போதிய அறிவைப் பெற்றிருக்கிறார். எனவே அவரைப் பேராசிரியர் என்பதில் இரண்டு பேச்சிற்கு இடமில்லை.

- ககவீனமென்று ஓய்வெடுக்கமாட்டார்.

- குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களுக்குள் தம்மை அடக்கி நின்று எழுத்தாளர்களை தேசிய மட்டத்திற்கு உயர்த்திவிடும் ஏணியாக இருந்தது மல்லிகையும் அதன் ஆசிரியரும் தான்!

- புதுமையான விஷயங்களுக்கு என்றுமே மல்லிகையில் களம் ஒதுக்குவதற்கு மல்லிகையும் அதன் ஆசிரியரும் பின்னடிப்பதில்லை.

- தென்னிந்திய வணிக சஞ்சிகை ரசனையிலிருந்து தமிழ் வாசகரை இலக்கிய ரசனைக்குப் பாய வைத்ததில் மல்லிகையின் பங்களிப்பு உச்சமானது.

- நாடளாவிய ரீதியில் வாழும் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் ஆகியோரது படங்களை, மல்லிகையின் அட்டையில் பிரசுரித்து ஜீவா சகல மாவட்டங்களையும் கௌரவப்படுத்தினார்.

இத்தகையதொரு இலக்கியக் கனதி மிக்க விழாவில் பல அறிஞர்கள் மத்தியில் இளைய தலைமுறை ஜீவாவை வாழ்த்துகின்றதென்றால், அதற்கான முறையில் அவர்களைப் பக்குவப்படுத்தி, அந்த அந்தஸ்தைக் கொடுத்தவர் ஜீவா தான்!

மல்லிகையையும், டொமினிக் ஜீவாவையும் இணைத்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட மேற்படி உண்மைகள் பொதிந்த வாழ்த்துரைகள் வைபவத்தைப் பெரிய இலக்கிய விழாவாக்கிய ஜீவா நூற்றாண்டுக்கு மேல் வாழ வேண்டுமென்ப பலர் வாழ்த்தினர். வாழ்த்துவதற்கு வயது வேண்டுமென இளகுகள் தயங்க, வாழ்த்துவதற்கு வயதெல்லை தேவையில்லையென வேறு சிலர் ஊக்கப்படுத்தினர்.

கம்பவாரிதி ஜெயராஜ், கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் தில்லை நடராஜா, தினக்குரல் ஆசிரியர்

சந்தா செலுத்தி
விட்டீர்களா?
தயவுசெய்து மல்லிகையுடன்
ஒத்துழையுங்கள்.
அட்டை செய்வோருக்கு
முன்னறிவிப்பின்றி நிறுத்தப்படும்.

கே.தன பாலசிங்கம், விரிவுரையாளர் ஆ.சிவ னேசச்செல்வன், ஆ.சி.சுந்தராசா, தெளி வந்தை ஜோசப், டொக்டர் எம்.கே. முருகானந்தன், அன்ரனி ஜீவா, மில்லர்ஸ் பாலச்சந்திரன், துரைவி ராஜ்.பிரசாத், கே. எஸ்.சிவகுமாரன், திக்குவல்லை கமால், கவிஞர் வ.ஐ.சு.ஜெயபாலன், தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவைத் தலைவர் சோ.தேவராசா, திலீபன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர்.

முன்னாள் யாழ். அரசாங்க அதிபர் கலாநிதி தேவநேசன் நேசையா மேடைக்குச் சென்று அன்பளிப்புக் கொடுத்து ஆசிரியரிடமிருந்து நூல்களைப் பெற்றார்! இருந்தும், டொமினிக் ஜீவா நூல்களை எடுத்துச் சென்று சில இலக்கிய அபிமானிகளிடம் நீட்டி, தான் இன்னமும் இலக்கிய உழைப்பில் மூப்பெய்தவில்லையென்பதை பிரசித்தப் படுத்திய பொழுது அந்த அபிமானிகள் தமது பைகளுக்குள் பத்திரமாக வைத்திருந்த தபால் உறைகளை இழுத்துக் கொடுத்தது பார்வையாளர்கள் சிலரது மனதை நெருடாவிட்டாலும், மனதில் பட்டது!

பரிசளிப்பவர்கள்
ஈழத்துப் புத்தகங்களை
அன்பளிப்பாகக் கொடுங்கள். இப்படி
நீங்கள் பரிசளிக்கும்போது நமது
எழுத்தாளன் நூருவன்
மதிக்கப்படுகிறான்.
உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறான். இதைக்
கவனத்தில் கொள்ளுங்கள்.

யாழ் இலக்கிய விழா!

சில 'பய'னப் பதவுகள்

- மேமன்கள்

மிகவும் அன்புடனும் மரியாதையுடனும் எங்களை வரவேற்றார்கள். அதிலும் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு எந்தவிதமான சிரமமும் கொடுக்காது அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். மற்றவர்களுக்கென இருந்த முறைமைகளை முடித்துக் கொண்டு முகமாலை போகும் பஸ்தரிப்புக் கியூவில் நின்றனாகொண்டோம்.

அப்பொழுது -

ஒருவர் என்னிடம் வந்து "நீங்கள் மேமன்கவிதானே" எனக் கேட்டார். "ஆம்" என்றேன். "நான் உபைதுல்லா". அப்பொழுதுதான் நான் அவரை உற்றுப் பார்த்தேன். பல வருடங்களுக்கு முன்னதாக அவரைச் சந்தித்திருந்ததினால் உடனடியாக அவரை அடையாளம் காண முடியவில்லை. அத்தோடு அவரது உருவத் தோற்றத்தில் வேறு மாற்றம் ஏற்பட்டு இருந்தமையால் என்னால் அவரை அடையாளம் காண முடியவில்லை.

நண்பர் உபைதுல்லாவுக்குத் தினகரனில் வெளிவந்த 'ஜலசமாதி' எனும் சிறுகதைக்காக யாழில் நடக்கவிருக்கும் இலங்கை இலக்கியப் பேரவைப் பரிசளிப்பு விழாவில் 'கனகசெந்தி கதா விருது' கிடைக்கவிருந்தது. அதற்காக முதுரிலிருந்து வவுனியா வழியாக யாழ் வந்துகொண்டிருந்தார். அவருடன் அவரது சக ஆசிரியர் சாதிக் அவர்களும் இருந்தார். முகமாலைக்குப் போவதற்கான பஸ்ஸுக்கான கியூவில் நின்றவாறே அவர்கள் இருவரையும் என் சகபாடிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தேன்.

கொழும்பிலிருந்து யாழ் செல்லும் எழுத்தாள நண்பர்கள் ஆறு பேர்களாக இருந்த நாங்கள் எட்டுப் பேரானோம்.

நாங்கள் எட்டுப் பேர்கள் என்பதனால் எங்களுக்கு வசதியாகன முறையில் இருக்கக்கூடிய ஆசனங்கள் கொண்ட பஸ்ஸில் ஏறிக்கொண்டோம். புளியங்குளத்திலிருந்து, முகமாலைக்கு நீண்ட தூரம் என்பதனால் பஸ்ஸில் யாரும் நின்று பயணிப்பதில்லை. அதனால் பஸ்ஸில் நெரிசல் இருக்கவில்லை. மீண்டும் போர் அரக்கனின் கொடூரச் சுவடுகளை அந்த அழிவுச் சூழல் இந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு கொடுத்துச்

சென்ற பயங்கரமான அனுபவங்களை எண்ணியவாறே வன்னிப் பிரதேசத் தைக்கடந்துகொண்டிருந்தோம்.

இடையில் தேநீர் அருந்த முறி கண்டியில் பஸ் நிறுத்தப்பட்டது. பொதுவாக முகமாலைக்குப் போகும் சகலவாகனங்களையும் தேநீருக்காக அங்கு தான் நிறுத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. அங்கு ஒரு பிள்ளையார் கோயிலும் இருந்தது. அதனால் முறிகண்டி சனங்களால் நிரம்பி வழிந்தது. அந்தச் சனக் கூட்டத்தில் அந்தனி ஜீவா தென்பட்டார். தன்னுடன் சாரல்நாடன், கண்டி இராமன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகர் மகேஸ்வரன் ஆகியோரும் இருப்பதாகவும், தாங்கள் ஒரு தனியார் வாகனம் ஒழுங்குசெய்து வந்திருப்பதாகவும் சொன்னார். அவர்கள் வந்திருந்த வாகனம் தூரத்தில் நின்றதால் மற்றவர்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை. அவர்கள் கிளிநொச்சியில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பை முடித்துக் கொண்டு யாழ் வருவதாக ஜீவா சொன்னார். ஜீவாவிடமிருந்து விடைபெற்று முகமாலைக்கான பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். முகமாலையை அடைந்ததும் சுமார் பிற்பகல் 3 மணி ஆகியிருக்கும். அங்கும் ஒரு இராணுவச் சோதனைச் சாவடி இருந்தது. மிகவும் அமைதியான முறையில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான சிரமமோ, பிரச்சினையோ இல்லாத நிலையில் வழமையான சோதனைகள் முடித்துப் பின் யாழ் செல்வதற்கான பஸ்ஸில் ஏறினோம். அந்த பஸ் ஸ்டார்ட் ஆனதும் இப்பால் அலி பஸ்தரிப்பில் நிற்பதைக்

கண்டோம். நாங்கள் எல்லோரும் பஸ்ஸில் இருப்பதைக் கண்டதும் அவரும் அதே பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டார். அவருக்கும் 'புள்ளிகள் சில புள்ளிகள்' எனும் அவரது கவிதைத் தொகுதிக்கு இலக்கியப் பேரவையின் பரிசு இருந்தது.

எட்டுப் பேர்களாக இருந்த நாங்கள் ஒன்பது பேர்களானோம்.

5 ஆந் திகதி மாலை 4.00 மணி யளவில் யாழ் நகர் இறங்கினோம்.

பஸ்ஸிலிருந்து யாழ் நகரில் இறங்கியதும் என் கண்கள் முதலில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையைத் தேடின. புத்தகசாலைக்குள் சென்று அதனை நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்த மகான் அவர்களைக் கேட்டபொழுது அவர் நையினாதீவுக்குப் போய் இருப்பதாக அங்கு இருந்த அன்பர் விஜிதரன் சொன்னார். அவருக்கு எங்களைக் கண்டதும் சந்தோஷமாக இருந்தது என்பது அவர் முகத்தில் தெரிந்தது. உங்களை காணாவிட்டாலும் உங்களையெல்லாம் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறேன். ஸ்ரீ அண்ணா அடிக்கடி உங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார் என்று சொல்லிக் கொண்டு தனது சேவையின் பரபரப்பின் மத்தியிலும் எங்களை முறையாகக் கவனித்துக் கொண்டார்.

பசி எங்கள் எல்லோரினதும் வயிற்றைக் கடிக்கத் தொடங்கியது. செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தேடிவந்தால் புத்தகக் கடைக்கு முன்னால்

உள்ள ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற தகவலை அவருக்கு அறிவிக்கும்படி அன்பர் விஜி தரன் அவர்களிடம் சொல்லி எல்லோரும் சாப்பிடப் போனோம். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது செங்கை ஆழியான் அவர்கள் எங்களைச் சந்தித்தார்.

நாங்கள் எல்லோரும் தங்குவதற்குச் செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தனது வீடுகளில் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து வைத் தந்தார். அந்த வீட்டின் பக்கத்தில் அவரது மகளும் இருந்தார். இவ்விடத்தில் செங்கை ஆழியான் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். எமது யாழ்ப்பாணம் அவருக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அளித்திருந்தது என்பதை அவரது உற்சாகத்தில் கண்டோம். எங்களுக்கு அவர் எடுத்துக் கொண்ட சிரமத்தைக் கண்டு நெகிழ்ந்து போனோம். அவர் மட்டுமல்ல அவரது துணைவியார், மகள்கள், மருமகன் என அவரது முழுக் குடும்பமுமே எங்களுக்காக எடுத்துக் கொண்ட சிரமத்தைக் கண்டதும், செங்கை ஆழியான் அவர்களுக்கும், அவரது குடும்பத்தினருக்கும் கலை இலக்கியவாதிகள் மீது இருக்கும் அபிமானம் எத்தகையதென்பது புரிந்தது. அவருக்கும் குடும்பத்திற்கும் நாங்கள் எல்லோரும் நன்றியுடையவர்களாக ஆனோம்.

நாங்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த வேளை புத்தொளி ந.சிவபாதம் ஐயா அவர்கள் வந்தார். பல வருடங்களுக்கு முன்னதாக அவரைச் சந்தித்தும் அவரது பணிகள் பற்றி அறிந்தும் இருந்

தேன். ஆனால் நீண்ட காலத்திற் குப்பின் சந்தித்தாலும், இளமை மாறாக் கலகலப்புடனும், மன நெருக்கத்துடன் அவர் பேசியது சந்தோஷமாக இருந்தது. அத்தோடு பழம்பெரும் எழுத்தாளர் கசின் அவர்களின் மருமகனும் இலக்கிய அபிமானியுமான ஆனந்தலிங்கம் அவர்களும் எங்களுடன் வந்து இணைந்து கொண்டார்.

சற்று மாலை ஆனதும் இரவு எட்டரை மணி அளவில் பூபாலசிங்கம் அருகே சந்திப்பதென முடிவு செய்து எட்டுப் பேர்களும் சிறுசிறு குழுக்களாக பிரிந்து யாழ்ப்பாணம் நகருக்குள் அவரவர்களுக்கென இருந்த தனிப்பட்ட விடயங்களைப் பார்க்கப் புறப்பட்டோம்.

நானும் நண்பர் ஆப்டினும், முத்துமீரான் அவர்களும் டவுன் நோக்கிப் புறப்பட்டோம். பள்ளிவாசல் இருக்கும் தெரு வந்ததும் முத்துமீரான் பள்ளி வாசலுக்குப் போய்விட்டார். நானும் நண்பர் ஆப்டினும் யாழ்ப்பாணம் நகரைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது மக்ரிப் தொழுகைக்கான அதான் (பாங்கொலி) கேட்டது. அந்தப் பாங்கொலி கேட்டதும் ஒரு கவியரங்கில் நான் வாசித்த பின்வரும் கவிதை வரிகள் நினைவுக்கு வந்தன.

வடக்கில் மீண்டும்

பனை மரங்களினையே

பாங்கொலி கேட்கும்

வட்டுக்கோட்டை

முருகேசு மாமா

வீட்டுக்குப் போய்

முகமது காசியின்

மகன் பாருக்

பொங்கல் உண்ணும்

நாளும் மீண்டும்

கட்டாயம் வரும்

என்று பாடிய வரிகள் நிஜமாகிக் கொண்டிருந்ததை அந்தப் பாங்கொலி நிரூபித்துக் கொண்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணம் நகர் மிகவும் அமைதியாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. வியாபாரஸ்தலங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. மக்கள் எந்தவிதமான பயமுமின்றி நடமாடிக் கொண்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. நானும் ஆப்டினும் யாழ்ப்பாணம் அமைந்திருந்த மல்லிகைக்காரியாலயத்திற்குச் சென்றோம். மல்லிகையின் ஆரம்ப கால வளர்ச்சிக்குத் தன் உழைப்பை அர்ப்பணித்த சந்திரசேகரம் அவர்களைச் சந்திக்கவே அங்கு சென்றோம். முடியாமல் போனது. மல்லிகைக்காரியாலயம் மூடி இருந்தமை எங்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றமாக இருந்தது.

இரவு 8.30 மணியளவில் எல்லோரும் மீண்டும் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அருகே கூடி, மலாயன் கபே என நினைக்கிறேன். ஆனந்தலிங்கம் அவர்கள்தான் அழைத்துச் சென்றார். அதில் இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு தங்குமிடம் திரும்பினோம். அன்று பகலிலிருந்து எங்களுக்காகத் தனது நேரத்தை ஒதுக்கி எங்களைக் கவனித்துக் கொண்ட ஆனந்தலிங்கம் அவர்களுக்கும் நாங்கள் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களே!

இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்து வீடு திரும்பிய சிறிது நேரத்தில் செங்கை ஆழியான் அவர்கள் எங்கள் தேவைகள் அறியும்பொருட்டு ஆவலுடன் வந்தார். எல்லாமே வசதியாக இருக்கிறது எனச் சொல்லி அவரை அமரச் செய்து அவருடன் சிறிது நேரம் பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினோம். இப்படியாக 5 ஆந் திகதிக்குரிய நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் கழிந்து முடிய நன்றாக உறங்கினோம்.

6ஆந் திகதி விடிந்ததும் செங்கை ஆழியான் அவர்கள் எங்கள் எல்லோருக்குமான காலை உணவுடன் தனது வாகனத்தில் வந்து இறங்கினார். பரிசளிப்பு விழா 10.00 மணிக்கு என்றாலும் நேரத்திற்கு முன்னதாகவே போய்விட வேண்டும் என்பதில் நான் உறுதியாக இருந்தேன். ஏனெனில் விழாவில் பங்கு பெறுவது எவ்வளவு முக்கியமோ அதே அளவான முக்கியம் அவ்விழாவுக்கு வரும் எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்பதுதான். 9.00 மணியளவில் பரிசளிப்பு விழா நடக்கும் நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்திற்கு சென்று விட்டோம். அங்கு குறித்துச் சொல்லும்படியாக யாரும் வந்திருக்கவில்லை. ஆனந்தலிங்கம் அவர்கள் எங்களுடன் இணைந்து கொண்ட தினால் ஆதீனத்தைச் சுற்றி இருந்த இடங்களைப் பார்த்து வரலாம் எனப் புறப்பட்டோம்.

முதலில், நல்லூர் கோயில் வளவுக்குச் சென்றோம். அங்கு ஞானம் ஆசிரி

யர் தி. ஞானசேகரன், புலோலியூர் சதாசிவம், புலோலியூர் இரத்தின வேலோன் மற்றும் அந்தனி ஜீவா, கண்டி இராமன் ஆகியோரைச் சந்தித்தோம். ஞானம் ஆசிரியர் அவர்கள், ஞானம் 2003 விருது பெற்ற சாரங்கா வின் 'ஏன் பெண்ணென்று!' எனும் சிறுகதைத் தொகுதிக்கான வெளியீட்டு விழாவை அன்று மாலை நல்லை ஆதீனத்தில் வைத்திருப்பதாகவும், அவ் விழாவில் வாழ்த்துரைக்குப் போட்டு இருந்த டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் வராததினால், அவர் சார்பாக சில வார்த்தைகள் பேச வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார். ஆனால் அவரது வேண்டுகோளினால் நான் சற்று நெருக்கடிக்கு ஆளானேன். ஏனெனில் அன்று மாலை வதிர்க்கு நண்பர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்களுக்கான ஞாபகார்த்த கூட்டத்திற்குப் போக வேண்டி இருந்தது. அதேவேளை அக்கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்த ரவீந்திரன் கூட அந்நேரத்தில் எம்முடன் இல்லை. அதனால் என்னால் தீர்மானிக்க முடியாத நிலை. அதனால் ஞானம் குழுவினர் மனம் நோகாத வகையில் முயற்சிக்கிறேன் எனச் சொல்லி வைத்தேன்.

நல்லைக் கோயிலைப் பார்த்த பின் உடனடியாக ஏற்கனவே நான் பார்த்த, 90களில் தங்கிய கம்பன் கழகத்தினரின் கம்பன் கோட்டத்தைச் சகபாடிகளுக்குக் காட்ட வேண்டும் என விரும்பினேன். ஆனந்தவிங்கம் அவர்களுக்கு எனது ஆசையினைச் சொன்ன பொழுது, முதலில் திலீபன் உண்ணா

விரதம் இருந்த இடத்தைப் பார்த்து விட்டு அப்படியே கம்பன் கோட்டத்திற்குப் போவோம் என்றார். அவரின் யோசனைப்படி திலீபன் உண்ணா விரதம் இருந்த இடத்தைப் பார்த்த பின் கம்பன் கோட்டத்திற்குப் போனோம். ஆனால் அது மூடியிருந்தமையால் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பினோம்.

இவ்வாறாகச் சுற்றிச் சுழன்று நல்லை ஆதீன மண்டபத்திற்குத் திரும்பிய பொழுது கணிசமான எழுத்தாளர்கள் வருகை தந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

நல்லை ஆதீன மண்டபம் சிறிய மண்டபம் என்றாலும் அழகான மண்டபம்.

6.6.2004 அன்று யாழில் நடந்த இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின்பரிசளிப்பு விழா ஒரு வெற்றிகரமான விழா என்றே சொல்ல வேண்டும். பெரும் பாலான்படைப்பாளிகள், கலைஞர்கள் கலந்து கொண்டது மட்டுமல்லாமல் தேவையான ஒரு கால கட்டத்தில் தென்பகுதி, கிழக்கு மற்றும் மலையகம் என நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பல எழுத்தாளர்கள் பங்கு கொண்டமையும் இவ்விழாவுக்கான வெற்றி எனலாம். விழாவுக்கான நிகழ்ச்சி நிரல் கூட மிகவும் அடக்கமாகவும், சுருக்கமாகவும் இருந்தமை சரியான நேரத்திற்கு இந்த விழாவினைத் தொடங்கி முடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. பரிசு அறிவிக்கப்பட்டவர்களில் கணிசமானவர்கள் வருகை தந்திருந்தமை மகிழ்ச்சி அளித்தது.

மண்டபம் நிறையக் கூட்டம். மண்டபத்தின் வெளிச் சூழலிலும் நின்ற நிலையிலேயே மக்கள் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டார்கள்.

செங்கை ஆழியான் வழிகாட்டலில் நடந்த இவ்விழாவின் பரிசளிப்புரையை மூத்த எழுத்தாளர் சிற்பி. சிவ.சரவணபவன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். ஆசியுரையை நல்லை ஆதீன குருமகா சந்திதானம் நிகழ்த்தினார்கள். இவ்விடத்தில் இந்தப் பெரியாரைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். கண்களில் கனிவு. அவர் நடந்து வந்த பொழுது தெரிந்த எளிமை, பேச்சில் இனிமை, எந்த விதமான பந்தாவும் இல்லாமல் மேடைக்கு வந்து அமர்ந்தவர். மண்டபம் நிறையக் கூட்டம் நிறைந்து, பலர் நாற்காலிகள் இல்லாமல் நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டு ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த பையனைச் சைகையால் அழைத்து, மேலும் நாற்காலிகளைப் போடுமாறு கூறியது மட்டுமல்லாமல், தானே எழுப்பிச் சென்று அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்வதிலும் மும்முரமாக இருந்தார். அவரது ஆசியுரை கூட அவரைப் போல் மிகவும் எளிமையாகப் படைப்பாளிகளுக்கானப் பல செய்திகளைச் சொன்னது. மத பீடாதிபதிகள் என்றால் கர்வம் கலந்த நிமிர்வு. பந்தா நிறைந்த நடத்தை. பல மணித்தியாலங்கள் பேசி அறுக்கின்ற, தேவைப்பட்டால் மல்லுத்தம் புரியக்கூடத் தயங்காத மதபீடாதிபதிகளைப் பார்த்து கேட்டு நொந்து போன என் போன்றவர்களுக்கு நல்லை ஆதீன குருமகா சந்திதானம் எனும் அந்தப் பெரியாரின் சந்திப்பு அவரை மறக்க முடியாத ஒரு

வராகச் செய்து விட்டது.

அடுத்து, அவ்விழாவில் சிறப்புரை ஆற்றிய செஞ்சொற்செல்வன் ஆறுதிரு முருகன் அவர்களைக் கம்பன் விழாவில் ஒருதடவை சந்தித்திருக்கிறேன். அவரது உரையைக் கேட்கச் சந்தர்ப்பம் கிட்டிய தில்லை. நீண்ட ஒரு பிரசங்கம் செய்வார் என எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அவரோ சபைக்கேற்ற உரையை நிகழ்த்தினார். படைபாளியை வாழும் காலத்தில் நாம் கௌரவிக்கத் தவறி விடுகின்றோம் எனக் கூறி மூத்த எழுத்தாளர் அ.செ. முருகானந்தன் அவர்களை அவரது இறுதிக் காலத்தில் சந்தித்ததையும், அப்படைப்பாளி தனது இறுதிக் காலங்களில் பட்ட கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, வெறுமனே எழுத்தாளர்களுக்குப் பட்டங்கள், விருதுகள் வழங்குவதில் பயனில்லை. அவர்கள் வாழும் காலத்திலே வாழ்த்திட வேண்டும் என்பதோடு, அவர்களை வாழ வைத்திட வேண்டும் எனும் ஆதங்கத்திலும், ஆர்வத்திலும் பேசி எம் எஸ் லோர் மனதிலும் தனது உரையை மட்டும் பதிக்காது தனது உருவத்தையும் செதுக்கி விட்டார்.

பரிசளிப்பின் பொழுது, செங்கை ஆழியான் ஒவ்வொரு படைப்பாளிகளையும் அழைப்பதற்காகச் சொன்ன சுருக்கமான வரிகள் மூலம் ஒவ்வொரு படைப்பாளியின் பெறுமானத்தை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

அடுத்து, அமரர்களைச் சந்திந்தான ஐயா அவர்களின் நினைவாக உருவாக் கப்பட்ட 'கனகசெந்தி கதா விருது' வழங்கப்பட்டது. பத்திரிகைகளில்

வெளிவந்த சிறந்த கதைகளை ஒரு குழு தேர்வு செய்து, புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஒருவரின் அனுசரணையுடன் இவ் விருது வழங்கப்படுகிறது. அந்தவகையில், இம்முறை தினகரனில் 'கருவேலங் காடுகள் தாண்டி' எனும் கதையை எழுதிய எம். என். அமானுல்லா (இவர் மூதூரைச் சேர்ந்தவர்) அவர்களுக்கும், தினக்குரலில் 'வேட்டை' எனும் கதையை எழுதிய புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் அவர்களுக்கும், தினகரனில் 'ஜலசமாதி' எனும் கதையை எழுதிய ஏ. எஸ். உபைதுல்லா (இவரும் மூதூரைச் சேர்ந்தவர்) அவர்களுக்கும், ஈழநாடத்தில் 'வீடு' எனும் கதையை எழுதிய சி.கதிர்காமநாதன் அவர்களுக்கும் இவ்விருது வழங்கப்பட்டது. அமானுல்லாவைத் தவிர மற்ற மூவரும் வந்திருந்து விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

பரிசு பெற்ற அந்த நான்கு சிறுகதைகளின் கனதியினைப் பற்றி செங்கை ஆழியான் தனது அறிமுக உரையில் கூறியபொழுது உடனடியாக அக்கதைகளைத் தேடிப் படிக்க வேண்டும்போல் தோன்றியது.

அவ்விழா முடிய எழுத்தாளர் சந்திப்பு ஒன்று இடம்பெற்றது. பலர் கருத்துப் பரிமாறல் நிகழ்த்த அந்தச் சூழலில் அந்த நிகழ்வு மிகத் தேவையான ஒன்றாக இருந்தது. அத்தோடு மலையகத்திலிருந்து வந்திருந்த படைப்பாளிகள், மலையக இலக்கியத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்த டாக்டர் நந்திக்குப் பொன்னாடைப் போர்த்தி கௌரவம் செய்தமை

மலையகப் படைப்பாளிகளின் நன்றி மறவாத தன்மையை எடுத்துக் காட்டியது.

இவ்விழாவில் பல எழுத்தாளர் களைச் சந்திக்க முடிந்தமை இந்த யாழ்ப்பணத்திற்கான பயன்களில் ஒன்றாக இருந்தது. கவிஞர் முருகையன், அ. யேசுராசா, செம்பியன் செல்வன், டாக்டர் நந்தி, தாயகம் தணிகாசலம், கோகிலா மகேந்திரன், அமரதாஸ், தெனியான், சிற்பி, எஸ். எம். கோபாலரத்தினம் மற்றும் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் புதுவை இரத்தினதுரை, ராதேயன், தேவி பரமலிங்கம் போன்றவர்களை கண்டதும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அதுவும் புதுவை "மச்சான் மேமன்" எனக் கட்டிப்பிடித்து வர வேற்றது எங்கள் எல்லோரையும் சந்தித்தில் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த மகிழ்ச்சியின் நெகிழ்ச்சியினை எடுத்துக் காட்டியது. அந்த மகிழ்ச்சியினை அங்கு நடந்த எழுத்தாளர் சந்திப்பில் புதுவை அவர்கள் "இன்று எல்லோரும் தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் என்று பிரித்துச் சொல்லும் இயல்பு உள்ளது. நான் அவ்வாறு பார்க்கவில்லை. தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்று மட்டுமே பார்க்கிறேன். சில காலத்தில் நடந்த தவறுகளுக்கு நாங்கள் மன்னிப்பு கோரி இருக்கிறோம். அந்தத் தவறுகளை வைத்து நம்மை இனியாரும் பிரிக்க முடியாது. சமாதான காலத்தில் எல்லோரும் ஓர் இடத்தில் சந்தித்திருக்கிறோம். இது மகிழ்ச்சிக்குரியது" என அவர் உரைத்த வார்த்தைகள் மூலம் உணரக்கூடியதாக இருந்தது. நண்பர் ராதேயன் அன்று போல் இன்றைக்கும் அதே அமைதியு

டன் காணப்பட்டார். இந்த நிகழ்வில் பெரும் காவிய முயற்சிகளைச் செய்திருந்த புலவர். ச. சிவானந்தன் அவர்களையும் முதல் முதலாகச் சந்திக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அவரது தோற்றமே ஒரு ஞானி போல் இருந்தது. அதே போல் களத்திலிருந்து போராடும் 50 வயது மதிக்கத்தக்க பெண் போராளியான தமிழ்க்கவி அம்மையாரையும் சந்திக்கக் கிடைத்தது. அவருக்கும் அவர் எழுதிய 'இனி வானம் வெளிச்சிடும்' எனும் நாவலுக்குப் பரிசு கிடைத்திருந்தது. பல வருடங்களாக எழுத்துப் பணி புரியும் ஆரையம்பதி ஆ. தங்கராஜா அவர்களையும், கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம், ச. அருளானந்தம், பாதர் ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அடிகளார், சி.கதிர்காமநாதன் (கனக செந்தி கதாவிருது பெற்ற இவரது 'வீடு' சிறுகதையை நான் வாசித்திருக்காவிடினும், கொழும்புக்குத் திரும்பி வந்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டு வந்த வெளிச்சம் சஞ்சிகையில், அவரது 'ஒரு ஜோர்மனியைத் தேடி' எனும் கதையைப் படித்ததும் அவரது ஆற்றல் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.) 'நிதர்சனம்' எனும் சிறுசஞ்சிகை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களுக்கும் சந்திக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இவ்வாறாகச் சந்திக்க நினைத்துக் கொண்டிருந்த பல எழுத்தாளர்களை முதன் முதலாகச் சந்திக்க முடிந்தது.

ஓவியர் ரமணி, தாமரைச் செல்வி ஆகியோர் விழாவுக்கு வந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் அவர்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை.

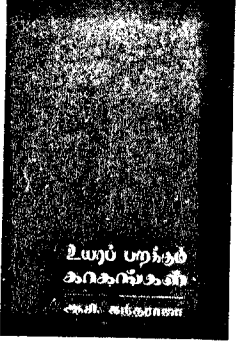
(அடுத்த இதழில் முடியும்)

Happy Photo

EXCELLENT
PHOTOGRAPHERS
MODERN COMPUTERIZED
PHOTOGRAPHY
FOR WEDDING PORTRAITS
& CHILD SITTINGS

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel: 2526345

உயரப் பறக்கும் காகங்கள்

- எம்.கே.முருகானந்தன்.

எனது உலகம் சிறியது. உலக அனுபவங்கள் அதனிலும் குறுகியவை.

ஆனால் இதற்கு முன் எப்போதும் கிட்டாத அற்புத அனுபவங்கள் இப்பொழுது திடீரெனச் சாத்தியமாயிற்று.

சலசலத்தோடும் ஆயிரிக்காவின் பெருந்தியான நைல் நதியில் வெசங்காவோடு குளித்தேன். குளியலறை இல்லாத யப்பானிய குடியிருப்பொன்றில் வேண்டியளவு தண்ணீர் கொண்டு வருவதில் சிரமம் இருப்பதால், தண்ணீர் நிரப்பிய பிளாஸ்டிக் தொட்டிகளுள் கணவனும் பின் குழந்தைகளும் குந்தியிருந்து குளித்தபின் மனைவி கடைசியாக அதே தண்ணீருக்குள் குளிப்பதை ஆச்சரியத்தோடும் ஒரு வித அகூசையோடும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்

தொடர் ஹர்த்தால்களின் இறுக்கமான கெடுபிடிகளால் டெலிபோன் கூட இயங்க முடியாத டாக்கா நகரில் மலேரியாக் காய்ச்சலினால் நடுங்குபவன் குயினைன் மாத்திரைகளோ, அதை விழுங்குவதற்குத் குடி தண்ணீரோ இல்லாது தவித்து அவலப்பட்டதை அருகிருந்து பார்த்துச் சலனப்பட்டேன்.

அவுஸ்திரேலியாவின் நியூ சவுத் வேல்ஸ் மாநிலத்தின் வீடொன்றின் பின்வளவில் அந்நாட்டின் தேசிய மரமான் யூக்கலிப்டஸ் அருகே மட்டுவில் முட்டுக்கத்தரி காய்த்துக் குலுங்குவதையும், கருவேப்பிலை கமகமப்பதையும் கண்டு அதிசயப்பட்டேன்.

இத்தனைக்கும் நான் இலங்கையில் பிறந்து இலங்கை யிலேயே வாழ்பவன். இந்தியா தவிரந்த உலக நாடெதையும்

என்றுமே கண்டதில்லை. இருந்தபோதும் இத்தகைய பரந்த அனுபவங்களையும் சாத்தியமாக்கியவர் ஆசி.கந்தராசா, தனது 'உயரப் பறக்கும் காகங்கள்' சிறுகதைத் தொகுப்பின் ஊடாக.

பத்துச் சிறுகதைகளை அடக்கிய இத்தொகுப்பில் தவக்கோலங்கள் என்ற முதற்கதை மட்டுமே இலங்கையை அதுவும் கதாசிரியரின் பிறந்த மண்ணான கைதடியைக் களமாகக் கொண்டது. நான்கு சிறுகதைகள் அவரது புகுந்த வீடான அவுஸ்திரேலியாவையும், இன்னும் நான்கு கதைகள் ஆபிரிக்காவையும் களமாகக் கொள்கின்றன. பங்களாதேஷ், யப்பான் பற்றி தலா ஒவ்வொரு கதைகளும் இருக்கின்றன.

வாசகனுக்குப் புதிதான முற்றிலும் அந்நியமான கருக்களையும், களங்களையும், அங்கு வாழும் மக்களின் கலை கலாசாரப் பண்புகளையும் விலா வாரியாகச் சித்தரிப்பதால் மட்டும் எந்தப் படைப்பும் சிறந்த சிறுகதைகளாகிவிட முடியாது. டாக்டர் இந்திரகுமார், மணியன் முதலாக இன்று வரையான பலரின் பயணக் கட்டுரைகளை நாம் வாசித்திருந்த போதும் அவை எவற்றிலும் கிட்டாத நெருக்கமும், கலையழகும் இத்தொகுப்பில் கிட்டின. வெவ்வேறு மனிதக் குழுமங்களின் வாழ்க்கை முறை வேறுபாடுகளை விமர்சனக் கடிவாளம் இன்றி, மனிதநேயமும் திறந்த மனமும் கைகோர்த்துவரச் சித்தரிப்பது கதாசிரியரின் தனிச் சிறப்பாகும். இவற்றோடு இக்கதைகளில் உண்மைத் தன்மையும் இழையோடும்போது செறிவான வாசக அனுபவத்தைச் சாத்தியமாக்கிற்று.

ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியமானது ஆனந்தன் என அறியப்பட்ட சச்சி தானந்தனின் சிறுகதைகளோடு இலக்கிய மயப்பட்டு இன்று பலபடி உயர்ந்து வளர்ந்துவிட்டது. கலை கலைக்காகவா, கலை மக்களுக்காகவா, முற்போக்கு, நற்போக்கு என்பன போன்ற தத்துவார்த்தக் கோட்பாட்டு விவாதங்களைத் தாண்டித் தன்னளவில் பலம் கொண்ட இலக்கிய வடிவமாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது. ஆயினும் அதன் உச்சங்களை ஒரு சிலரால் மட்டுமேயன்றி மற்றவர்களால் நெருங்கவும் முடியவில்லை என்பது கவலைக்குரியதே. இந்த நிலையில் புலம்பெயர் இலக்கியம் இன்று ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு வலு சேர்த்த வண்ணம் புதுப் புனலாக மற்றொரு புறம் வளர்கிறது. அது ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய அலகாக மாறியுள்ளதை மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது.

இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும்போது ஆசி.கந்தராசாவின் 'உயரப் பறக்கும் காகங்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் வரவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் அடிப்படையில் மூன்று வகையானவை. அவை புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் அனைத்துக்கும் பொதுவானவைதான்.

தான் விட்டுப் பெயர்ந்த தாயகத்தின் நினைவுகளிலும் நிகழ்வுகளிலும் தன்னிரக்கப்படுவது முதல் வகை. இழந்த தாயகத்தின் மீதான நேசத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவும், கடந்த நினைவுகளை இரை மீட்பதாகவும், தாயகத்தை விட்டுப் பிரிந்த மனவடுவையும் குற்ற உணர்வையும் ஆற்ற எழுதப்படுவையுமாக அமைவ

னவே இவை. இத்தகைய படைப்புகளே புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் எழுந்தன, ஆயினும் அவர்களில் பலர் இன்றும் இந்த ஆரம்பக் கட்டத்தைத் தாண்டாது அதற்குள்ளேயே உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இத் தொகுப்பில் அடங்குபவற்றுக்குள் 'தவக் கோலங்கள்' என்ற ஒரு கதை மட்டுமே இந்த வகையைச் சார்ந்தது. பூமணி ரீச்சர் ஊடாக யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் சின்னத் தனங்கள், போரால் ஏற்பட்ட அழிவு, இவற்றையெல்லாம் தாண்டி அனாதைக் குழந்தைகளுக்கான ஆதரவுக் கரம் நீள்வது எனப் பலவற்றை இக்கதை சொல்லிச் செல்கிறது. ஆயினும் சலிப்பின்றி வாசிகக் கூடியதான கதையாக அமைகிறது.

புலம் பெயர்ந்தவர்கள் புதிய தேசத்தில் வாழ ஆரம்பிக்கும்போதும், தமது அடுத்த பரம்பரை அங்குள்ள கலாசாரத்துடன் நெருங்கிக் கலக்கும்போது கிளர்ந்தெழும் பண்பாட்டு முரண்பாடுகளைப் பதிவு செய்யும் கதைகள் அடுத்த வகையானவை. இவை புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப்படியின் இரண்டாம் கட்டம் எனலாம். யாழ்ப்பாணத்தின் சின்னத்தனங்களும், வெளிப்பகட்டும் பதவி ஆசைகளும், அவுஸ்திரேலியாவிலும் தொடர்வதை 'முன்னிரவு மயக்கங்கள்', 'கோபுர தரிசனம்' போன்ற கதைகள் பேசுகின்றன. வெள்ளைத் தோலில் மோகமும், ஆங்கில மொழி பேசுவதே கௌரம் எனவும் மேலைத்தேய வாழ்க்கை முறையில் நாட்டம் கொண்டு எம்மவர்கள் எவ்வளவுதான் உயரப் பறக்க முனைந்தாலும் தரைக்கு வந்தே ஆக வேண்டும் என்பதையும் எமக்குத் திருப்தியையும் அமைதியையும் கொடுக்கும்

வாழ்க்கை எமது பண்பாட்டிலேயே கிடைக்க முடியும் என்பதையும் 'உயரப் பறக்கும் காகங்கள்' அழகாகச் சொல்கிறது.

முன்றாவது வகைக் கதைகள் பயணிப்பவர் சொல்வது போன்றவை. இது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முன்னுதாரணம் இல்லாத சுவார்ஸயம் நிறைந்த புது வரவாகும். பயணிப்பவர் கதைகள் என்பதால் மட்டும் இவை முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. உள்ளூர் மற்றும் உலக அரசியலையும், மீண்டும் மீண்டும் எழுதப்பட்டுப் புளித்துப்போன தத்துவக் கோட்பாடுகளையும் இசங்களையும் கைவிட்டு, முற்று முழுதாக மனித நேயத்தையும், தம் உள்ளுணர்வின் எழுச்சியையும் மட்டுமே துணைகொள்வதால் புதிய எல்லைகளை எட்ட முயலும் படைப்புகள் இந்த வகையுள் அடங்கும்.

அ.முத்துலிங்கமும், ஆசி.கந்தராசாவும் மட்டுமே எனது குறுகிய வாசிப்பு உலகுக்குள் இந்த வகைப் பயணிகள் கதைகளை எழுதியிருப்பதாக நான் அறிந்திருக்கிறேன். நந்தியின் பங்களா தேவைப் பகைப்புலனானக் கொண்ட கதை ஒன்றும் இவ்வகைக்குள் அடங்கும்.

ஆசி.கந்தராஜா Bio Technology துறைசார்ந்த பேராசிரியர். University of Western Sydneyயில் பணியாற்றுகிறார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஆரம்பித்த கந்தராஜாவின் பயணம் ஜேர்மனி, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய வதிவிடங்களுக்கு மேலாக இந்தியா, சீனா, பங்களாதேஷ், யப்பான், ஆபிரிக்கா என உலகளாவப் பரந்துள்ளது. படைப்பாளியான அவருக்குப் பல்வேறுவிதமான

அற்புத அனுபவங்களை அப் பயணங்கள் கொடுத்திருக்கின்றன. இவை மற்றுறந்தத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் கனவுகளுக்கும் எட்டாத அனுபவங்களாகும்.

இவற்றை அவர் பதிவு செய்திருக்கும் முறையும் சிலாகிக்கத்தக்கது. இவரது பதிவு விமானத்திலிருந்து தூர நின்று புதினம் பார்க்கும் அண்டவெளிச் சித்தரிப்பு அல்ல. சாலையில் செல்லும் வாகனத்தின் யன்னலூடகப் பார்ப்பவனின் மேலோட்டப் பதிவும் அல்ல. அவற்றில் முக்குளித்து எழுந்து அனுபவித்தால் மனித வாழ்வின் முழுமையையும் உள்ளடக்க முயலும் படைப்புகள்.

வெசங்காவின் தாயின் தந்தையே அவனுக்கும் தந்தையானவன் என்ற அவலத்திற்கு மேலாக அவனது காதலியையும் அத் தந்தையே வஞ்சகமாக அபகரிக்க முயல்வதை 'துர்க்கா தாண்டவம்' சொல்கிறது. இதனை அவர் விமர்சனக் கணையோ, பண்பாட்டுப் புனிதம் பேணும் ஆசாரக் கோபமோ இன்றி நேர்த்தியாகப் புனைப்பட்ட கதையாகத் தருகிறார். கலாசரங்களுக்கு இடையேயான ஏற்றத் தாழ்வுகளையோ, நியாய அநியாயங்களையோ கண்டு சீறும் விமர்சகர்கள் போலன்றி ஒழுங்காகக் கதையாடும் கதாசிரியனாகத் தன் பணியை முடித்துக் கொள்கிறார்.

இதேபோல போட்டிப் பரீட்சையில் சித்தி பெறாத பன்னிரண்டு வயது ஜப்பானியச் சிறுமியான கெய்கோ தற்கொலை செய்வதை 'தேன் சுவைக்காத தேனீக்கள்' கூறுகிறது. வெறும் சம்பவம் என்பதற்கு மேலாக அந்த அவல மரணம்

அந்த வீட்டிலோ, அந்தச் சமூகத்திலோ கேள்விகளையோ, சலனங்களையோ கிளப்பாது ஒரு சாதாரண நிகழ்வாக நினைவழிந்து போவதை உணர்ச்சி வயப்படாத ஒரு பயணியின் அனுபவம் போல் தட்டையாகச் சொல்லிப் போகிறார்.

ஆனால் அவரது வார்த்தையாடலின் நுணுக்கமும், சம்பவங்களின் ஒழுங்கமைப்பும், எளிமை கூடிவரும் சொந்தேர்வும் அற்புதமானது. வெளிப்படையாகத் தன் கருத்தை வலியுறுத்தாவிடினும் வாசகர் மனதைப் பெரும் கிளறல் செய்துவிடுகிறார். அவனைத் தன்னுள் ஆழ்த்தி சிந்தனை மயப்படுத்தும் வீறு கொண்டது அவரது எடுத்துரைக்கும் பாணி. பார்வையாளர்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்திக் கண்ணீர் சிந்த வைக்கும் டிவி டிராமாக்கள் போல வாசகனை மூளைச் சலவை செய்து, காட்டாறு போல தன்னோடு இழுத்துச் செல்லாமல் அவனது சுயசிந்தனையைக் கூர்மைப்படுத்துகின்றன. கதாசிரியன் மௌனம் காக்க வாசகனின் மனம் பேசுகிறது. இவரது இவ்வித எழுத்தாக்க முறைமை சிலாகிக்கத்தக்கது.

இதேபோல 'வெள்ளிக் கிழமை விரதம்' இன்னுமொரு அற்புதமான படைப்பு. பெண்களின் கற்பு என்பதற்கு எம் மரபுவழிச் சிந்தனைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட புத்தம் புதிய சிந்தனைச் சுடரை ஏற்றிவைக்கிறது. ஈழத்து இந்துவான தனக்குப் புனிதமான வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஆபிரிக்கப் பெண் மாணவிகள் விரிவுரைகளுக்கு ஏன் வராமல் விடுகிறார்கள் என்ற விரிவுரையாளரின் கேள்வியோடு ஆரம்பிக்கும் கதையிது.

பெண்களுக்கு ஆண்கள் வர தடசணை கொடுக்க வேண்டிய ஆபிரிக்காவில் காதலன் மட்டுமே உழைத்து பெற்றவளின் தகப்பன் நிர்ணயிக்கும் 'சீதனத்தை' கொடுத்து விட முடியாத நிலை நிலவுகிறது. மொறீஸ்ம், குளொறியாவும் ஒருவரை ஒருவர் ஆழ்ந்து நேசிக்கிறார்கள். ஆனால் அதேநேரம் குளொறியா தான் வேலை செய்யும் மதுச்சாலைக்கு வரும் ஆண்களுடன் நெருக்கமாகப் பழகுகிறாள். இது விரிவுரையாளருக்கு முரணாகத் தென்பட்ட போதும், தன்னையே விலையாக்கிச் சம்பாதிக்கிறாள் என்பது பிற்பாடு தெரிய வருகிறது. இந்த இரட்டை முகம் ஏன்? தனது காதலன் தன் தகப்பனிடமிருந்து தன்னைச் சீதனம் கொடுத்து வாங்குவதற்காக அவள் உழைத்துக் காக்கும் விரதம் அது. வார விடுமுறைக்கு முதல்நாளான வெள்ளிக்கிழமை இதற்குத் தோதான நாளாக அவளுக்கு அமைகிறது. அவள் மாத்திரமல்ல இன்னும் பல மாணவிகள் அத்தகைய விரதம் காப்பதால்தான் அவரது வெள்ளிக்கிழமை வகுப்புகளுக்கு மாணவிகள் வரவு குறைவாக இருக்கிறது என்ற செய்தி மெதுவாகப் புரிய எம்மனம் துணுக்குறுகிறது.

'பாலன் பிறக்கிறான்' என்ற கதை ஆப்பிரிக்கப் பண்பாடு பற்றிய இன்னுமொரு முக்கிய தகவலை வாசகனுக்குத் தரும் கதை. இரட்டைக் குழந்தை பிறப்பது சமூகத்திற்குத் தோஷம் எனக் கருதும் ஆபிரிக்கப் பழங்குடி மக்கள் அக்குழந்தையைக் கொன்றுவிடுவது வழக்கம். இதைத் தடுத்து தாயின் துயரத்தைத் தீர்க்க அக்குழந்தை தனக்கே

பிறந்ததாகக் ஒரு கன்னியாஸ்திரி காபாற்றுவதை இக்கதை கூறுகிறது. வாசகர்களை அதிர்ச்சி வைத்தியத்துக்கு உள்ளாக்கும் திரைப்படப்பாணியிலான அதிமிகை முடிவுவென எனக்குப் படுகிறது. தீபாவளி, நத்தார், புதுவருடம் போன்ற பண்டிகைக் காலங்களில் பத்திரிகைகளை அலங்கரிக்கும் ஒரு பண்டிகைக் காலக் கதை என்பது போன்ற உணர்வு எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

குழந்தைகளின் உலகமும் கந்தராஜாவின் அக்கறைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. ஜப்பானிய பிள்ளைகளின் பரீட்சை பற்றிய பயமும், மனஅழுத்தமும் அவர் மனத்தை உறுத்துகிறது. போட்டிப் பரீட்சையில் ஜெயித்தும், பணம் கட்ட முடியாததால் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்ல முடியாத டாக் காவிலுள்ள ஹோட்டல் உதவியாளர் யூசுப்பின் மகனுக்காக உள்ளூர் ஏக்கப்படுகிறார். சிட்னியிலும் ரியூசன் மோகம். குழந்தைகளுக்கு ரியூசன் கொடுக்காவிட்டால் நல்ல புள்ளிகள் எடுக்கமாட்டார்கள் என்ற பயத்தில் பெற்றோர்கள் அவர்களை வகுப்புகளுக்காக மாறி மாறி காரில் ஏற்றி இறக்கி அல்லல்படுத்துவதை அக்கறையோடு பதிவு செய்கிறார். இன்னும் பல உதாரணங்களைக் காட்டலாம். இன, நிற, மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் குழந்தைகளின் மீதான அவரது அக்கறையும், வசீகரமும் இவற்றில் வெளிப்படுகிறது. கல்வியில் ஆர்வமும், கல்வி பற்றிய நவீன சிந்தனைப் பரிச்சயமும் கொண்ட பேராசிரியரின் அகஉணர்வு இவற்றைப் பேச வைக்கிறது போலும்!

கந்தராஜாவின் சிறுகதை ஆக்க முறைமை யதார்த பாணியிலானது. எழுத்து நடை ஆற்றொழுக்கானது. வாய்விட்டுச் சிரிக்கவைக்காத ஆனால் முகத்தில் முறுவலை மட்டும் தோற்றுவிக்கும் இலேசான அங்கதமும் எள்ளலும் ஆங்காங்கே பரவிக்கிடந்து வாசகனின் ரசனையைத் தூண்டுகிறது.

நவீனத்துவங்களுடன் தனக்குப் பரிச்சயம் இருக்கிறது என்பதைப் பறைசாற்றுவதற்காக நவீனத்துவத்தையோ பின் நவீனத்துவத்தையோ இழுத்துக் கெடுக்கும் பல எழுத்தாளர்களின் போலித்தனம் இவரிடம் இல்லை.

எஸ்.சிவபாலனின் ஓவியங்கள் ஒவ்வொரு கதையையும் அலங்கரிக்கின்றன. கதைகளின் முக்கிய பாத்திரங்களை அல்லது கதைகளின் உள்ளுணர்வை பிரதிபலிப்பதால் கதைகளுக்கு அணி செய்கின்றன. ரசனைக்குரிய கோட்டோவியங்கள். பாரட்டுக்குரியன. ஆனால் அட்டைப்படம் உணர்வின் வெளிப்பாடாக இல்லை. உயரப் பறக்கும் காகங்கள் என்ற கதைத் தலைப்பின் உட்பொருளை கருத்தில் கொள்ளாது வெறுமனே காகங்கள் உயரப் பறப்பதைக் வரைந்துள்ளார். இருந்தபோதும் கரும்பச்சைப் பின்னணில் வெள்ளை எழுத்துக்களிலான அட்டைப்படம் எட்ட நின்றாலும் கண்ணில் படுவதை மறுக்க முடியாது. இது காகங்கள் இல்லாவிட்டால் கூட இது சாத்தியமாகியிருக்கும்.

மொத்தத்தில் இப்புத்தகம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. உங்களுக்கும் பிடிக்கும் என நியாயமாகவே நம்புகிறேன். இது போன்றதும், இன்னும் வித்தியாசமானதுமான ஆக்கங்களை அவரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதில் தவறேதும் இல்லை அல்லவா? தமிழ் சிறுகதை வரலாற்றில் ஆ. சி.கந்தராஜாவும், அவரது இந்நூலும் ஆழமான தடத்தைப் பதித்து நிற்கும் என்பது திண்ணம்.

நூலாசிரியர்:-
Ass Prof A.S.Kantharajah
Locked Bag 1797
Pennith South DC NSW 1797
Australia
kantharajah@uws.edu.au
விலை:- இந்திய ரூபா 200.00

கட்டுரையாளர்
Dr.M.K.Muruganandan
kathirmuruga@hotmail.com

Undrawn Portrait for Unwritten Poetry

டொமினிக் ஜீவாவின் சுயவரலாறு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்துவிட்டது.

தேவையானோர், புலம் பெயர்ந்த புத்திஜீவிகள் மல்லிகைப் பந்தலுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்

மல்லிகைக்காகவும் அதன் தொடர் வரவுக்காகவும் எனது இலக்கிய இருப்புக் காகவும் நான் தினம் தினம் அதிக விலை கொடுத்து வந்திருக்கிறேன்.

நான் வளர்ந்து வந்த இந்த இலக்கியப் பாதையைச் சில சமயங்களில் திரும்பிப் பார்த்து நானே ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. அதிசயப்பட்டுமிருக்கிறேன்.

‘இதையெல்லாம் நானா செய்து முடித்தேன்?’ என எனக்குள் நானே அதிசயப் படுவதுமுண்டு.

சொல்லப் போனால் நான்தான் இத்தனையையும் செய்து முடித்தேன் எனத் தனி மனித சாதனைகளாக இதை நான் எந்தக் கட்டத்திலுமே கருதிக் கொண்டவனல்ல.

எனக்குப் பின்னணியாக நின்று என்னை உற்சாகப்படுத்தி, ஊக்கமுட்டியோரை இந்தக் கட்டத்தில் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

அதில் முக்கியமானவர், மல்லிகையுடன் தொடர்ந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுக் காலங்களுக்கு மேலாக, என்னுடன் சேர்ந்து மல்லிகையின் தொடர் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றி வந்த சகோதரன் சந்திரசேகரத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆரம்ப கால கட்டத்தில் முதல் முதல் மல்லிகை அச்சிட்ட நாமகள் அச்சகத்தில் மல்லிகைக்காக அச்ச வேலைகளைச் செய்தவர் தான் இந்தச் சகோதரன்.

பின்னர் நான் சொந்தமாக அச்சச் சாதனங்களுடன் கஸ் தூரியார் விதி ஜோசப் சலூனுக்குள் குடியேறிய சமயம் என்னைத் தேடி வந்து என்னுடன் இணைந்து கொண்டார். இவரது சொந்த ஊர் நீர்வேலி. காலையில் சைக்கிளில் மல்லிகைக் கந்தோருக்கு வந்து சேருவார். அதே சைக்கிளில் மாலையில் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு விடுவார்.

வெற்றிலையை அடிக்கடி போட்டு மென்று துப்புவதுதான் இவரது பொழுதுபோக்கு.

கல்விமான்கள் வித்தியானந்தன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் வழி தெருக்களில் இவரைக் கண்டு விட்டால், தமது வாகனத்தைச் சற்று நிறுத்தி இவருடன்

சிறிது நேரம் உரையாடிவிட்டுத்தான் செல்வார்கள்.

“இத்தனை பெரிய மனுஷர்கள் எல்லாம் என்னை வழி தெருக்களில் மறிச்சு வைச்சு மதிச்சுக் கதைக்கிறார்கள் என்றால், அந்தப் பெருமையெல்லாம் மல்லிகையால்தான் எனக்குக் கிடைச்சது” என சிலச் சமயங்களில் நெஞ்சு நெகிழ்ந்து சொல்வார்.

25ஆவது மல்லிகை ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழா நல்லூர் நாவலர் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சமயம் நான் கொழும்பிலிருந்து நண்பர்களை அழைத்திருந்தேன்.

பலர் அங்கிருந்து வந்திருந்தனர். மேமன்கவி, ஆபீஸ், திக்குவல்லை கமால், அந்தனிஜீவா, தெளிவத்தை ஜோசப், தர்மசேன் போன்ற நண்பர்கள் நேரடியாக அந்த விழாவில் கலந்து கொண்டு மல்லிகையின் இலக்கிய சேவையைக் கனம் பண்ணிக் கௌரவித்தனர்.

அந்த விழாவிற்குத் தெளிவத்தை ஜோசப்பே தலைமை தாங்கினார். ஒரு யாழ்ப்பாண இலக்கியச் சிற்றேடொன் றின் வெள்ளி விழாவுக்கு யாழ்ப்பாணக் கல்விமான்கள் கலைஞர்களைத் தவிர்த்து மலையகப் படைப்பாளியையே தலைமை யேற்று நடத்தத் திட்டமிட்டு நிகழ்ச்சி களைத் தயாரித்திருந்தேன்.

எந்தவிதமான பலவினங்களுக்கும் ஆட்பட்டு விடாமல் முழு இலக்கிய நேசிப்புடன் அந்தக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை எனது இலக்கியச் செயல்

வழித் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறேன் என்பதை நாடு தழுவிய சகல படைப்பாளிகளும் இதிலிருந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நான் மனிதர்களை நேசிச்சுக் கற்றுக் கொண்டவன். அதிலும் படைப்பாளி களை மதித்துப் போற்றிப் பழகுவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டி வருபவன்.

இந்த விழாவில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அண்மையிலுள்ள சிற்றூர்களில் இருந் தெல்லாம் இலக்கியச் கலைஞர்கள் வந்து கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஒரு சிற்றேட்டின் வரலாற்றிலேயே இப்படி ஓர் இலக்கிய விழா - அதிலும் வெள்ளி விழா நடைபெற்றது இதுவே முதற் தடவையாகும்.

இப்பெரும் விழாவிலே சகோதரர் சந்திரசேகரம் மல்லிகைக்குச் செய்து வரும் இலக்கியச் சேவையைப் பாராட்டிப் பொன் முடிப்பு வழங்கப் பெற்றது. பொன் முடிப்புக்கான பணத் தொகையை நாடு பூராவும் வாழ்ந்துவரும் இலக்கிய நேசர்களே தந்துதவினார்கள்.

பொன் முடிப்பை அப்பெரும் மேடையில் வழங்கி, பொன்னாடை போர்த்தி, மலர் மாலை அணிவித்துப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இவரது சேவையைச் சிலாகித்துச் சொற்பொழி வாற்றினார்.

அந்தக் கால கட்டத்தில் மல்லிகை யை விட, மல்லிகைக்காக உழைத்து வரும் சகோதரர் சந்திரசேகரத்தின் பெயர்

இலக்கிய நண்பர்களிடையே வெகு வெகு பிரசித்தம்.

இந்தக் கால கட்டத்திலே மல்லிகையின் விஸ்தரிப்புக்கான சந்தர்ப்பமொன்று திடீரென வந்தது.

இத்தனை ஆண்டுக் காலம் மல்லிகை வாடகைக் கட்டடத்திலேயே ஒண்டுக் குடித்தனம் நடத்திக் கொண்டிருந்தது.

இந்தச் சமயத்தில் மல்லிகையின் கட்டடம் விற்பனைக்காக வந்தது. நீண்ட நெடுங் காணியில் குச்சொழுங்கையைப் பாதையாகக் கொண்டதான இந்த இடத்தை ஸ்ரீலங்கா அச்சக அதிபர் தெய்வேந்திரம் நீண்ட காலக் குத்தகைக்கு எடுத்துத் தொடர் கட்டடங்களை அமைத்திருந்தார். அதனுடன் தொடர்புடைய ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்தை விலை பேசிய சமயம் சிவராமன் என்பவர் காணியுடன் சேர்த்து விலை பேசிக் கொண்டார். அதன் காரணமாகத் தொடர் துண்டிக்கப்பட்ட எனது பகுதியையும் நாராயணசாமி என்பவருடைய பக்கத்துக் கடையையும் விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தேவை ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை அதிபருக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

அந்தக் கட்டடத்தை மல்லிகைக்குச் சொந்தமாகப் பெற்றுத் தருவதில் எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் முழு முச்சாக உழைத்து வந்தார்.

பக்கத்துக் கடை நாராயணசாமி ஒருநாள் என்னிடம் வந்து சொன்னார்; “உங்களுடைய காணியை நீங்களே

விலைபேசி வாங்கி விடுங்கள். பணத்தை நான் தாறன். உங்களுக்கென்றால் விலைச் சலுகை கிடைக்கும். அப்புறம் எனக்கு நீங்கள் வாடகை தந்து ஒப்பேற்றலாம்” என்றார்.

“என்னடா இது புதுக் குழப்பமாக இருக்கிறதே!” என மனசுக்குள் நான் திண்டாடிப் போய் விட்டேன்.

“மாதக் கடைசிக்குள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாது போனால் நான் வேறு வழிதான் பார்க்கப் போறேன்!” எனத் தெய்வேந்திரம் அவர்கள் என்னைக் கூப்பிட்டுச் சொல்லி வைத்தார். அவருடைய சகோதரர் கந்தசாமி மல்லிகையின் மீது தனிப் பற்றுக் கொண்டவர்.

“ஜீவா ஆருடையாவது கையைக் காலைப் பிடிச்செண்டாவது காணியை வாங்கி எழுதிப் போடு. இந்தச் சந்தர்ப்பம் எப்பவும் வராது. மல்லிகைக்கும் ஒரு நிரந்தரச் சொத்துச் சேர்ந்ததாகப் போய்விடும்!” என்றார், கந்தசாமி.

இடையே, எண்ணிப் பத்து நாட்கள் தான் இருந்தன.

ஒருநாள் காலை நேரம் தேநீர் குடிப்பதற்காகப் பக்கத்தே உள்ள ‘தாமோதர விலாஸ்’ உணவு விடுதியில் உட்கார்ந்திருந்தேன்.

மண்டைக்குள் ஒரே குழப்பமாக இருந்தது.

சிட்டிக்குருவி ஒன்று கூடு கட்டு வதற்காக அடிக்கடி வெளியே பறந்து

தும்பு துணுக்குகளைச் சேகரித்து, வந்து வந்து போவதை அவதானிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தேநீர் இன்னமும் வந்தபாடாகத் தெரியவில்லை.

நிழல் ஒன்று பக்கத்தே தெரிந்த மாதிரி தென்பட்டது.

நிமிர்ந்து நோக்கினேன்.

“என்னடாப்பா, ஜீவா! அப்பவே உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறேன். வழமையாக நல்ல செந்தளிப்பா இருப்பாய். இண்டைக்கென்னமோ சோர்ந்து போயிருக்கிறாய்! என்ன சங்கதி?” என விசாரித்தார் அவர்.

சார்ட்டட் எக்கவுண்டன் அவர். ஏ.சோமசுந்தரம்பிள்ளை யாழ்ப்பாணம் ஸ்டான்லி வீதியில் காரியாலயம் வைத்துத் தனது கடமையைச் செய்து வருபவர்.

என் மீதும் மல்லிகையின் மீதும் தனியான பற்றுப் பாசம் கொண்டவர்.

“என்ன ஜீவா இப்படிச் சுடுமையான யோசனை? சொல்லுறதெண்டாச் சொல்லு. இல்லாட்டி விடு!” என்றார்.

“நான் சற்று நேரம் தயங்கினேன். இவரிடம் மனந்திறந்து எனக்கு இப்போ தேற்பட்டுள்ள புதுப் பிரச்சினையின் ஆழத்தைச் சொல்லி விடவா? அல்லது வேண்டாமா?” எனச் சற்று நேரம் எனக்குள்ளேயே விவாதித்துக் கொண்டேன்.

“அப்ப சரி! சொல்ல விருப்ப மில்லையெண்டால் விட்டு விடு! அப்ப

நான் வரப்போறேன்!” அவர் திரும்பிப் போக முனைந்தார்.

திடீரென என் நெஞ்சில் ஒரு பொறி. சட்டென்று ஒரு மின்னல்.

“கொஞ்சம் நில்லுங்க...” எனச் சொல்லி அவரைச் சற்றுத் தாமதிக்க வைத்துவிட்டு, எழுந்து அவருகே சென்று எனக்கு இந்த மாதக் கடைசிக்குள் தீர்க்க வேண்டிய காலக் கெடுவான கட்டடத்தை வாங்கிச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும் பிரச்சினையை அவரிடம் விபரமாகச் சொல்லி வைத்தேன்.

ஆறுதலாக நான் சொல்லி வந்த அத்தனை தகவல்களையும் அவர் காது கொடுத்துக் கேட்டார்.

அதற்குள் தேநீர் வந்துவிட்டது.

“சரி... சரி... முதலிலே தேத் தண்ணியைக் குடி! பேந்து மிச்சமெல்லாதையும் பேசிக் கொள்ளுவோம்!” எனச் சொல்லிவிட்டு என் அருகே இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டார்.

தேநீர் பருகிய பின்னர் நானவரைப் பார்த்தேன்.

“இது மல்லிகையின் வரலாற்றிலேயே முக்கியமான ஒரு திருப்பம். இதைச் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மல்லிகையின் இத்தனை வருஷ வருகையிலே இது ஒரு முக்கியமான சொத்து. ஒண்டை நான் தெளிவாச் சொல்லுறேன். பணத்தை முழுவதுமாக நான் தாறன். ரெண்டொரு நாளிலை என்னை வந்து ஒருக்காப் பாரும். ஆனா, ஒண்டு. பணத்

திலை என்றை அரைவாசிதான் அன் பளிப்பு. மற்ற அரைவாசி கடன். கடன் இருந்தால்தான் ஊக்கம் பிறக்கும். கடனை அடைக்க வேண்டுமென்ற அவாப் பிறக்கும். கடனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திருப்பித் தரலாம்!” என்றார்.

என்னால் இந்த வாக்குறுதியை நம்பக்கூட இயலவில்லை. இதே பிரச்சினையை மண்டைக்குள் போட்டுப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டதால் கனவுதான் காணுகிறேனோ? என ஐமிச்சப்பட்டேன்.

அவர் இடத்தை விட்டு நகர்ந்து போனதன் பின்னரும் நான் அந்த இடத்திலேயே நின்றனாகொண்டிருந்தேன்.

‘எப்பேர்ப்பட்ட மனிதர்களெல்லாம் மல்லிகையின் மீது அபிமானம் கொண்டுள்ளனர்!’ என எனக்குள் நானே யோசித்து யோசித்துப் புளகாங்கித மடைந்தேன்.

மல்லிகைக்கான சொந்த இடம் கிடைத்து விட்டது.

இன்றுவரைக்கும் அந்த ஸ்டான்லி வீதி சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களது நாமத்தை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றேன்.

மல்லிகைக்கான சொந்த இருப்பிடத் தைச் சட்டபூர்வமாக ஆக்கித் தந்தவர் களில் நண்பர் செங்கை ஆழியானின் பங்கு அளப்பரியது. முக்கியமானது.

அவர்தான் இரு பக்கங்களிலும் தொடர்பு கொண்டு, வேண்டிய ஆவணங்

களில் கையெழுத்திட வைத்து, வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்து தந்தவர்.

இந்தக் கொள்முதலுக்குப் பின்னர் எனக்குள்ளேயே புதிய ஊற்றொன்று பிரவகிக்கத் தொடங்கி விட்டது. புது நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் பிறந்து விட்டன.

சிற்றேடுகளின் வரலாற்றில் சிற்றேடு ஒன்றுக்குச் சொந்த இல்லிடம் கிடைக்கப் பெற்றிருப்பது மல்லிகை இதழுக்குத் தான் என்ற பெருமித உணர்வு நெஞ்சில் ஊற்றெடுத்தது.

இந்த ஆரோக்கியமான செய்தி இலக்கிய உலகெங்கும் பரவி விட்டது.

ஆரம்ப காலங்களிலிருந்தே என்னையும் மல்லிகையின் வரவையும் ஒருவிதமான ஐமிச்சப் பார்வையுடன் நோக்கிய பலர், இப்பொழுது ஒரு விதமான பயம் கலந்த மரியாதைப் பார்வையுடன் நோக்கத் தலைப்பட்டு விட்டனர்.

எந்த விதமான மிதப்பான உணர்வு களமற்று நான் இயல்பாக என் வழியிலேயே நடைபோட்டு, காரியமாற்றி வரத் தலைப்பட்டேன்.

இதற்குள் புதுத் திருப்பமொன்றும் மல்லிகைக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

இத்தனை ஆண்டுக் காலங்களாக வெளி அச்சகத்திலும், அச்சக சாதனங் களைப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர் ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்திலும் மல்லிகை இதழ்களை அச்சியற்றி வந்துள்ளேன். அதில் பல இடஞ்சல்களையும், கலண்டர்,

பாடப் புத்தக சீசன் வந்தால் ஆண்டுக் கடைசி மாதங்களில் அதிக சங்கடங் களையும் எதிர்நோக்கி வந்துள்ளேன்.

அதேசமயம் ஆண்டு மலர்கள் கூட, ஆண்டுக் கடைசி மாதங்களில் தயாரிக்கப் படுவதுதான் வழக்கம். எனவே மல்லிகை தயாரிப்பு வேலைகளில் நம்மையறியாமலே இயல்பான கணக்கமேற்பட்டு மன எரிச்சலையும் ஏற்படுத்தி விடும்.

சில சமயங்களில் திண்டாடிப்போய் விடுவேன்.

இந்த இடைக்காலச் சிரமங்களைத் தவிர்க்கப் பல தடவைகள் அசுர முயற்சி பண்ணி வந்த போதிலும் கூட, பிரச்சினை பிரச்சினையாகவே நீண்டு போய்க்கொண்டிருந்தது.

இது தீர்த்தபாடாகத் தெரியவில்லை.

ஒருநாள் யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியிலுள்ள அச்சகத்தில் அச்ச இயந்திர மொன்று விற்பனைக்கு இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்தது.

விசாரித்து? விசாரித்து இடத்தையும் பொருளையும் கண்டுபிடித்துவிட்டேன்.

ஒரு வாரம் பேரம் பேசுவதில் கழிந்து விட்டது.

பின்னர் இரண்டு பகுதியினரும் சம்மதித்து விற்பதாகவும் இயந்திரத்தைப் பத்து நாட்களுக்குள் வாங்குவதாகவும் இரு பக்கத்தினரும் ஒரு வழியாக ஒப்புக்கொண்டோம்.

கையிலோ பணமில்லை.

ஆனால், விலை பேசி முடித்து விட்டோம்.

இரவில் தூக்கத்திற்குப் பதிலாக கனவுகள் என்னைப் பயமுறுத்தத் தொடங்கி விட்டன.

ஒவ்வொரு நாள் போகப் போக, என்னைப் பயம் பிடித்து ஆட்டத் தொடங்கி விட்டது.

‘என்ன செய்ய...? இனிமேல் என்ன செய்ய?’

ஒரு நாள் மதியம் எனது பிரசித்தி பெற்ற ‘ஹோட்டன் ஹோல்’ சைக்கிளில் சவாரி செய்து மதியச் சாப்பாட்டுக்கு வீட்டிற்குச் சென்று கொண்டிருந்த சமயம், வழியில் எனது நண்பர் வித்தியாதரனைச் சந்தித்தேன்.

கடந்த வாரம் எனது பிறந்த நாள் விழாவிற்கு மல்லிகைக்கு வந்து வாழ்த்துச் சொல்லி விட்டுச் சென்றவர். இடை வழியில் சந்தித்தார். சந்தித்தால் இருவரும் றோட்டோரம் நின்று பேசுவது வழக்கம். அவர் அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் தினசரிச் செய்தி ஏடான ‘உதயன்’ பத்திரிகையில் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்தவர்.

எந்தப் பிரச்சினையானாலும் அவருடன் மனந்திறந்து பேசித் தீர்வு கேட்பது என் வழக்கம். இப்படியான மிக நெருங்கிய எனது நட்பு வட்டாரத்தில் வித்தியாதரனும் ஒருவர்.

(மீண்டும் சந்திக்கின்றேன்)

'என் இதயத்தில் நான்...'

கந்தரத் தோழர் பற்றிய சில குறிப்புகள்

- இளைய அப்துல்லாஹ்

நான் ஞானி.
ஆழ்கடலில் நான் அமைதி
ஓரங்களில் சலசலப்பு
அது நானல்ல
என் உறவினர்களின் ஆர்ப்பரிப்பு...

எனக்கும் ரோசம் வரும்
அப்போது குமுறுவேன்...

ஒரு பெண்ணின் மனதில் நான்
தோற்றுப் போகிறேன்...

இரவில் நான் கடனாளி
பகலில் நான் கொடையாளி...

என்று எழுதி வைத்துவிட்டுக் 'குறிஞ்சிக்கிழான்' தற்கொலை செய்து கொண்டான். வாழ்வு மீதான அதீத பயமுள்ளவனாக அவனை நான் கண்டேன். பேராதனைச் சங்கப் பலகையில் எழுதிய கவிதைகளை என்னிடம் காண்பித்துச் சந்தோஷப்படுவான். 1994 தொடக்கம் இறக்கும்வரை நெளராஜ் என்கின்ற இந்தக் குறிஞ்சிக்கிழானோடு நான் மிகவும் நட்பு வைத்திருந்தேன். துரைமனோகரன் சேரை மிகவும் மதிப்பாகக் கூறுவான். நல்ல உற்சாகமாகக் கலைப்பிரிவில் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தவனுக்கு இறுதிக் காலங்களில் வாழ்வு மீதான, பொருள் மீதான அச்சம் மிகுந்திருந்தது. அடிக்கடி சொல்லுவான் நான் பணக்காரனாக வேண்டும். அக்குறணை மண் ஒரு பணக்கார மண். அங்கு வசிப்பவர்கள் ஒன்றில் ஏழை. அல்லது பணக்காரர்.

ஏழைகளுக்குப் பெரும் ஏக்கம்.

ஒரு சாதாரண வீட்டில் பிறந்த 'குறிஞ்சிக்கிழான்' தன் இளமைக்காலக் கல்வியை அக்குறணை ஸாஹிராக் கல்லூரியில் படித்தான். திறமையான மாணவனாக அவனைக் கண்டேன்.

ஆனால், 'தனம்' தேடல் மீது தான் தோற்று விடுவேனோ என்ற அச்சம் அவனை ஒரு பைத்தியக்காரனாக்கி விட்டது.

'மனங்களின் முறிவுகள்
நம்பிக்கை இழந்த தனங்கள்...'

பணம் பற்றி... அவனின் குடும்பத்தை நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும் எனும் ஆர்வம் பற்றி அடிக்கடி கூறுவான். பணத்தைச் சம்பாதிப்பதும் அதனைத் தேடுவதும் தன்னால் முடியுமாக இருக்குமோ எனும் ஏக்கத்தில் தான் இந்த வரிகளை எழுதியிருக்கிறான்.

இளைய பருவத்தில் மன உளைச்சலால் பாதிக்கப்பட்டவனாக இவனைக் கண்டேன். அவனின் 'கடல்' என்ற கவிதையில் 'உடைந்த உள்ளங்களின் திருப்திக்காய் உயிர்களை மட்டும் வாங்குகிறேன்' என்ற வரிகள் தற்கொலை பற்றிய ஒரு அபாயச் சமிக்ஞையைக் காட்டுகின்றன.

அக்குறணை ஆறாம் கட்டை, பள்ளி வாசலில் இருந்து நானும் அவனும் கதைப்போம். நம்பிக்கையான விடயங்களை அவனிடம் கூறினாலும் வெறுப்பும் தற்கொலை பற்றியும் கூறுவான்.

தற்கொலை இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் தடை செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றியும்

தற்கொலை செய்து கொள்பவர் நேரடியாக நரகம் போவார்கள் என்ற நபி மொழிகளை அவனிடம் கூறி ஆறுதல் படுத்துவேன்.

'மனித இராட்சத போர்வையில்
வரும் மிருகங்களை
வழிபார்க்கிறேன்'

பணக்காரர்கள், ஏழைகளுக்கு ஈயாத வர்களை அடிக்கடி சாடிக்கொண்டே இருப்பான்.

1972-11-28 ஆம் திகதி பிறந்து 25 வருடங்கள் மட்டுமே வாழ்ந்த குறிஞ்சிக்கிழான்; வாழ்வில் தோற்றுப் போனதாகவே இந்த இளைஞன் இருந்தான். தன் அஸ்தமனத்தைப் பற்றிய சிந்தனையில் அவன் ஏன் முழுகினான்.

ஏழைகள் தொடர்பான அக்கறையை இஸ்லாம் வலு அவதானமாக வலியுறுத்துகிறது. நூற்றுக்கு இரண்டரை வீதம் 'ஸகாத்' கொடுக்கும்படி இஸ்லாம் கட்டளையிடுகிறது. அதனை முஸ்லிம்கள் சரிவர நிறைவேற்றினால் ஏழைகளே இருக்கமாட்டார்கள்.

நூறு வீதமானவர்கள் அதைச் சரிவரச் செய்தால் ஏழைகள் பற்றிய, வறுமை பற்றிய பயப்பாடு தேவையற்றதொன்றாகி விடும். ஓர் ஊரில் உள்ள பணக்காரனின் ஸகாத் அந்த ஊரில் உள்ள ஏழைகளுக்குப் போதுமானதாக இருக்கும்.

இது தொடர்பாகக் 'குறிஞ்சிக்கிழான்' அடிக்கடி குறிப்பிடுவான்.

ஒரு பெண்ணின் மனதில் தோற்றுப் போனதைப் பற்றியும் சொன்னான். அன்பு, கரிசனை மீதான வேட்கை அவனிடம் மிகவும் இருந்தது. ஆனால் அது அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

'உறவுகள்
வெட்டி விலகும்...'

உறவுகள் பற்றிய அக்கறையின்மை பற்றியும் சிலாகிப்பான்.

எனது நல்ல நண்பன் பல்கலைக் கழக இறுதியாண்டுப் பரீட்சை செய்து விட்டு... நல்ல பெறுபேறு வந்த நேரத்தில் 19973.07.27ஆம் திகதி தனது வீட்டின் மேல் உத்தரத்தில் தனது தாயின் சேலையை மாட்டித் தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

சமூகம் அவனைக் கொன்று விட்டது.

குறிஞ்சிக்கிழானின் கவிதைகள் என்னைத் திடீரென அதிரப் பண்ணின. அவன் எழுதி வைத்த கவிதைகள் இலக்கிய ஆர்வம் அற்ற அவனது வீட்டிலிருந்து எப்படியாவது தேடி எடுத்துப் பிரசுரம் செய்ய வேண்டும் என்ற அவா வருகிறது.

பத்தாண்டுகளாகச் சங்கப் பலகை சேகரித்த கவிதைகளை 'மல்லிகை' வெளியிட்டிருப்பது மிக மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

'கனவுகள்' பற்றிய மரீனாவின் கவிதை ஒரு சாதாரணமானதாகவே படுகிறது. மரீனாவின் பல கவிதைகளைப்

படித்திருக்கிறேன். ஒரு கனவு பற்றி இவ்வளவு சிலாக்கியம் வேண்டிய தில்லை. இப்பொழுது பெண்கள் விரியம் மிக்க கவிதைகளைப் படைக்கின்றார்கள்.

'என் எல்லைக்குள் மட்டுமே
பயணிப்பதாக இருந்தால்
உன் பாதங்களை
நெஞ்சிலே சுமந்திருப்பேன்' என
ஓர் உறுதியான பெண்ணாய் விரியாமாய்ச்
சொன்ன வரிகளினூடு - மரீனா
சொல்லும்

'உன் ஓரக்கண் பார்வை மட்டுமே
பரிசாகக் கிடைக்கும்...' என்ப
தனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கஷ்டமாயிருக்
கிறது.

'தாங்குகின்ற வரம்' தொடர்பான
உறுதி உற்றி... மரீனாவின் நல்ல கவிதை
'கற்பிழந்த கதாநாயகனுக்கு'.

'பல்கலைக்கழகப் பாதைக்கு
வந்து செல்கையில் என்னைச்
சிதறடித்தவளே!... என்று ஸ்ரீ
பிரசாந்தன் 'சங்கப் பலகை' தூது செய்
திருக்கிறாரே தவிர வேறெதனையும்
அவர் சாதித்து விடவில்லை.

ஆனால்...

"ஏரோது மன்னனின் ஏவலர்கள்
உன் மடியிலிருந்த
குழந்தைகளையுமா
கொன்றுவிட்டார்கள்" எனும்
பொழுது குண்டு விச்ச அனர்த்தம் பற்றிய
அர்த்தப்பாடுக்குள் நுழைவது நன்று.

'மன்னார்' மூன்றாம் பிறை'யின்
'மனப்பசி' சோலைக்கிளியின் கவிதை

யைப் போல் எழுதிப் பார்த்திருக்கிறார்.
சோலைக்கிளியான் இந்தக் கவிதைப்
போக்கின் சொந்தக்காரர். லயிக்க
முடியாமல் இருக்கிறது.

செ.சுதர்சன் 'மௌனத்தின் அழகை
யில்...' அந்த ஒரு நொடியில் வாழ்வு
பற்றிய அருமையான குறியை முன்வைத்
திருக்கின்றார். இராப் பொழுதுகளில்
வந்து போகும் வாழ்வும் மரணமும் கன
விலும் எண்ணியிரா... சில அதிர்வுகள்
தமிழர் வாழ்வில் இப்பொழுது பரிச்
சயப்பட்டாலும்... அந்தக் காலங்களை
அச்சம் மிகுந்ததாய்க் கடந்தோம்.

'இனி படைக்க வேண்டியதுதான்'
அந்திமமாய் அவலமாய் வாயோரியாய்
இந்த வரி பல அவலங்களைப் பட்டவர்த்
தனப் படுத்தி நிற்கின்றது. சுதர்சன்,
லோரன்ஸ் ஆகியோரின் கவிதைகள்
காத்திரமாய் இருக்கின்றன.

யாழினியின்

'அன்றும் மழை பெய்தது
ஒரு குடைக்காம்பில்
ஒன்றாகவே நடந்தோம்
நெடுநேரம்'

இறக்காமம் தென்றலின்

'அன்பே...
அடிக்கடி என் கடிதம்
எதிர்பார்த்து ஏமாந்திருப்பாய்
என்பது எனக்குத் தெரியும்'

இதயனின்

'பெப்ரவரி பதினாலு
திறந்த பூங்கா
காதல் தேசம்...'

எம்.எஸ். ஆயிஷாவின்
'பரிசுத்த நேசத்தினை
பளிங்கு வார்த்தைகளால்
முன்னுரை செதுக்கிய - என்
ஆத்ம ஜீவிதத்தின்
அஸ்திவாரம் நீ'

ஜெஸ்மினா ஹமீட்டின்
'என் உள்ளச் சிறையில்
நீயொரு ஆயுள் கைதி...'

லறீனா. ஏ. ஹக்கின்
'என் ஆன்மா
சிலுவைகள் சுமந்தது
போதும்'

இறக்காமம் நௌபீரின்
'உனக்குத் தெரியாதா
மலர் தற்காலிகமானது
எல்லோரையும் பார்த்துச்
சிரிக்கும்
பாதையோரத்துப் பரத்தைகள்
மலர்கள்'

நிலாவெளி ஷர்மிளாவின்
'ஒற்றை இரவில்
நான் மட்டும் விழித்திருந்தேன்
உன் நினைவுகளுடன்'

ஹலிமாவின்
'இவள் சொந்த முகவரியை
சோகங்களுக்குள்
எழுதிக்கொண்டவள்'

ரஜிமுகம் எழுதிய
'மௌனத்தையே
என் தேசிய கீதமாக்கும்
வித்தியாச அன்னம்
நீ.

இன்னும் ஏன்

இந்தப் பட்டுப்புச்சியை

கூட்டுப்புழு வாக்குகின்றாய்'

என்ற இந்தக் கவிதைகள் என்னத்
தைச் சொல்ல வருகின்றன, காதலையும்
நட்பையும் தவிர.

சுதர்சனின் முயற்சி பாராட்டப்பட
வேண்டும். ஆனால் கவிஞர்களின்
புகைப்படத்துடன் அவர்கள் பற்றிய
குறிப்புகளுடனும் வந்திருந்தால் இந்தப்
புத்தகம் இன்னும் சிறப்பாக இருந்
திருக்கும்.

'சிக்கோ' உண்மையில் மனதைக்
கவர்ந்து விட்டார்.

24 இளம் கவிஞர்களுக்கும் ஒன்று
சொல்லத் தோன்றுகின்றது. எழுதுங்கள்
இன்னும் நூறு கவிதைகள். காதலைக்
கொஞ்சம் தள்ளி வைத்துவிட்டு...

நூல் : என் தேசத்தில் நான் (பேராதனைப்
பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவியர்
களின் 37 கவிதைகள்.)

தொகுப்பு : செ. சுதர்சன்

மல்லிகைப் பந்தல்
வெளியிட்டிருக்கும் புதிய
நூல்கள்

தரை பீன்கள்

(சிறுகதைத் தொகுதி)
ச. முருகானந்தன்

என் தேசத்தில் நான்

(கவிதைத் தொகுதி)
பேராதனைப் பல்கலைக் கழக
மாணவ மாணவியர் எழுதியது.

**சென்னையில மல்லிகைப் பந்தல்
வெளியீடுகள் கடைக்குமட்டம்**

நியூ பூக் லாண்ட்

52C, நோர்த் உஸ்மான் ரோடு,
சென்னை - 17.

**இது ஒரு
மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு**

**எழுதப்படாத கவிதைக்கு
வரையப்படாத சித்திரம்**

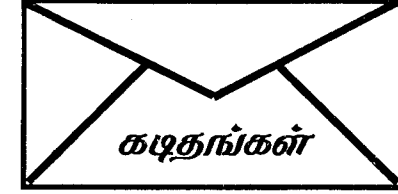
**டெய்லி ஜீவாவின்
சுய வரலாறு
(இரண்டாம் பதிப்பு - புதிய தகவல்களுடன்.)**

36

37

நெடுநாட்களுக்குப் பின் 'மல்லிகை' ஜூலை 2004 இதழ் படித்தேன். அதில்
இடம்பெற்ற விஷயங்களுள் ஒன்றைப் பற்றி மாத்திரம் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிட
விரும்புகிறேன்.

இது, 'ஆடல் காண்போமா' என்ற வசந்தியின் கட்டுரை தொடர்பானது.

இதுவரை எவரும் கோவையாக, கருத்து ரீதியாக, தெளிவாக எடுத்துக் கூறாத
ஒரு பொருள் பற்றி, நல்ல தமிழில் அமைந்துள்ளது இக்கட்டுரை. பரத நாட்டியம்
என்பது கேலிக் கூத்தாக, கிரியை சார்ந்ததாக, நோக்கம் மறக்கப்பட்ட நிலையில் மிக
மிகப் பணக்காரர்களால் (அல்லது இதற்கான பணச் செலவுடன் ஆண்டியாகி
விடுபவர்களால்) பகிரங்கமாக அரங்கேறுவது சில காலமாக நடந்துவரும் ஒரு நிகழ்ச்சி.

வேரில் காலூன்றாது, பரத நாட்டிய உட்கூறுகளை அறியாது, வெறுமனே
சம்பிரதாயமாக ஏதோ அபிநயங்களுடன் அரங்கேற்றங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.
ஆடம்பரச் செலவுகள் விரயமான பெறுபேறுகளைத் தருகின்றன.

நடுநிலை நிலைப்பாட்டில் நின்று, மிக முக்கியமான குறைபாட்டைக் கட்டுரை
யாசிரியர் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். காத்திரமான வாசகர்கள் இதனைக் கூர்ந்து
படித்து நிலைமை சரியான திசையில் செல்ல உதவவேண்டும். பரதக் கலையறிந்தோர்
இயக்க ரீதியாக இம்முயற்சிகளை நெறிப்படுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கட்டுரை ஆசிரியர் வசந்திக்குப் பாராட்டுக்கள்.

- கே.எஸ். சிவகுமாரன்

/// /// /// /// ///

மல்லிகையின் ஜூலை இதழ் அட்டையில் ஓவியர் மருதுவின் படத்தைப்
பார்த்ததும் ஆற்றல் மிகுந்த ஒரு கலைஞனின் படம் எனக்கு பெரிதும் மகிழ்ச்சி
ஏற்படுத்தியது.

ஓவியர் மருது ஈழத்து எழுத்தாளர் களையும் கலைஞர்களையும் நேசிப்பவர். மருதுவின் ஓவியங்கள் வித்தியாசமானவை. சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு பணம் வாங்காமல் ஓவியங்கள் வரைந்து கொடுப்பவர் என அறிந்துள்ளேன். அவரைத் தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் சந்தித்து உரையாடியுள்ளேன். அட்டைப் படத்தைப் பார்த்ததும் அவரைச் சந்தித்தது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது.

- அந்தனி ஜீவா.

// // // // // // //

தங்களுடைய 'எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்' வாழ்க்கை வரலாற்றின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு மிகவும் அருமையாக இருக்கின்றது. வழக்கமாக மொழிபெயர்க்கும் போது மண்வாசனையை தவறவிட்டு விடுவார்கள். ஆனால், தமிழில் இருந்த அதே வாசனை ஆங்கிலப் புத்தகத்திலும் இருக்கிறது. மொழிபெயர்ப்பாளர் பாராட்டுக்குரியவரே!

அதுசரி! அது என்ன சாரணா கையும் எழுதிய கடிதம் ஜூன் மாதம், ஜூலை மாதம் இரண்டிலும் அப்படியே பிரசுரிக் கப்பட்டுள்ளது. மல்லிகையைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறோம். புரிகிறதா?

- எஸ்.ஆர். பாலச்சந்திரன்

// // // // // // //

ஒரு மகிழ்ச்சியான வருகை. மாதம் தொடங்குவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னரே தற்போது மல்லிகை இதழ்கள் வெளிவந்து விடுகின்றன. சிற்றிலக்கிய

ஏடுகளின் வருகையிலேயே இது ஒரு முன்னேற்றம்.

தவிரவும் மல்லிகை இப்பொழுது கனங் காத்திரமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. எனது நெருங்கிய நண்பனொருவன் இப்பொழுது கனடாவில் வசித்து வருகின்றான். இலக்கிய ரசிகள். அவனுக்குக் கடந்த கால மல்லிகை மலர்களும், மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளும் அவசியம் தேவையாம். என்ன மாதிரி அவன் கேட்ட புத்தகங்களை அவனுக்கு அனுப்பி வைப்பது என்ற வைபோகம் எதுவுமே எனக்குத் தெரிந்த பாடாய்த் தெரியவில்லை.

உங்களைப் பற்றி முன்னரே அவனுக்கு ஊரில் தெரியாது. கனடாவிற்குப் போனதன் பின்னர்தான் அவன் உங்களைப் பற்றியும், மல்லிகை பற்றியும் அங்கு தெரிந்து கொண்டுள்ளான். பாருங்கள் ஊரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது உங்களுடைய உழைப்பின் பெருமை தெரிந்திருக்கவில்லை! வேடிக்கைதான்!

எஸ். சக்திவேல்
வவுனியா.

கடவுளுக்கு
லஞ்சம்
பீடத்தில்
உண்டியல் பெட்டி

வழக்கமாகவே வெளவால்கள் அந்தப் பருத்த மரங்களில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். சுற்றி வளையும் சாலை. நாலாபுறமும் நகரின் பிரதான பெருந்தெருக்கள். ஓயாத இரைச்சல்கள். சென். பிரிஜட்ஸ் மகளிர் உயர் கல்லூரியும் அதற்கேயான முற்றம் போன்ற ஆடுகளம் செம்மையாக அமையப் பெற்ற மைதானமும் இரண்டையுமே பிரித்தெடுக்கிற பெருமகலத் தெருவும், அந்த வளைவிலே வாய்த்திருக்கின்றது. மாலை முழுவதும் மங்காமல் துலங்கும் கிறிக்குட் பயில்வான்களின் விளாசல்கள். பின்னமையிலே கலாபவனம்.

ஹோட்டன் பிளேஸின் முகப்பில் குதிரை லயக் கொட்டகை போலப் பழமை

பேண் பண்போடு தெரிவது தான் பண்டிதரத்னாவின் பங்களா. சீமைக்காரத் துரையைத் தோற்கடிக்க வல்ல பசுட்டும், பச்சைக் கம்பள விரிப்புப் போன்ற புற்றரையும் கண்ணையே கொள்ளையடிக்கும். காலி ஜிம்கானா குதிரை தரிக்கிற குதிரை லயம் போல் பழம் பெருமை

யுடன் தெரிந்தாலும் பிரசித்தி பெற்ற கறுவாத்தோட்ட மையத்தில் இவருக்கு நிலபுலன் இருக்கின்ற ஒரே காரணத்தால் கட்சியின் முக்கிய பொறுப்பு, பொலிர் - பீரோவில் தக்க இடம் எல்லாமுமே தேடி வந்தது. அதனாலே தான் இராஜாங்க அமைச்சையும் அவரால் வெகு இலகுவில் லபக்கடிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது. குளிர்நட்டிய லான்ஸர் அவரது வளாக வாயிலிலே நிற்கிறது. எடுபிடி ஏவல் செய்ய வெள்ளைச் சீருடையோடு பலர் செல்போன்களுடன் எப்போதுமே காட்சி கொடுத்தார்கள். உல்டா விட்டார்கள்.

தோட்ட நிர்வாகத்தில் ஆளணிப் பரிபாலனத்தில் பண்டிதரத்ன பெயர் போனவர். ஆரம்பகால அரசியல் சித்து விளையாட்டுகளிலே அவர் ஈடுபட்டதில்லை. பில்லியட் மாத்நிரமே விளையாடினார். பில்லியட்ஸுக்கு போனதினால் சகபாடிகள் பலரைச் சம்பாதித்தார். மேட்டுக் குடிகளின் அதிகார முடிச்சப் பிடித்து மூச்சு விடுபவர்கள் தன்னாலே சொல்லித் தந்த தந்திரோபாயம் பண்டிதரத்னாவையும் சகதிக்குள் முக்கி மூழ்கடித்தது. பில்லியட்ஸுப் பந்துகள் உருளுவதைப் போல அரசியல் எதிரிகளின் தலைகளை உருட்டப் பழகிக் கொண்டார்.

சமன் அவ்வளவு எளிதில் பிடிபடுவான் என்று கனவு கண்டிருக்கவே மாட்டார். நாட்டிலுள்ள அத்தனை வர்த்தக நிலையங்களையும் ஸ்தம்பிக்கச் செய்வதில் சமன் அதிகுரனாக விளங்கியதால் பண்டிதரத்னாவுக்கு ஓயாத ஒரு தலையிடி தருவதில் சாமர்த்தியசாலியாகவே விளங்கினான். மேலிடத்துக் கட்டளை என்று போலி மிரட்டல்

களை வெறும் தொலைபேசி அழைப்புடனேயே சகல கேந்திரங்களுக்கும் சமன் தெரிவத்து விட்டதுமே கப்பிப்பென்று நாடு செயலிழந்து உயிர்த் துடிப்படங்கிய ஊரடங்குச் சட்ட அமுல் நிலைப்பாட்டில் சுருண்டு போவதாயிருந்தது. சமன் வகுத்த எதிர்நிலை அத்தனை வலுவுள்ள தாயிருந்தது.

அதனாலேயேதான் அவனைக் கண்டதுமே அத்தனை வெறியில் காலைத் தூக்கி உதைத்தார். வயசான பண்டிதரத்னாவின் உதையால் சமன் சுருண்டு விழ்ந்து கொண்டான். அவன் போட்டிருந்த கண்ணாடி உடைந்து சிதறியது. முழுவதும் நரைத்து வெள்ளை வெளேரென்ற பண்டிதரத்னாவின் கேசம் கூட உதை வேகத்தில் கலைந்தது.

லுமும்பா பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்தில் அரசியல் செயற்பாடுகளுக்காக வெளியேற்றப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்ட போது கூடக் கலங்கியறியாத சமன் அப்போது கலங்கித்தான் போனான். தங்காலையில் சமனுக்கு நிலபுலன் இருந்ததில்லை. விஹாரைக்குச் சொந்தமான புற நிலத்தில் வெறும் கீற்றுக் கொட்டகைக் குடிசைக்குள் குப்பி விளக்கில் மருத்துவப் பட்டப் படிப்புத் தேர்வு நிலை எய்தியவன். சமன் படிப்பதையே எவருமே உற்சாகப்படுத்தியதில்லை. நள்ளிரவில் சமுத்திர மீன் பிடி வேலைகளை மாத்திரமே அவர்கள் நம்பியிருந்தார்கள். சமன் துணைக்கு வராததையிட்டு அவர்கள் கவலை கொள்ளவுமில்லை.

பண்பட்ட வாழ்க்கையைத் தேர்ந்தெடுத்த ஒரே காரணம் அவனை உருக்கு

மலையாக்கிக் கொண்டது. இம்மியும் பிச்சாமல் செயல்படச் செய்தது.

பென்ஸ் காரின் இருக்கையை விட்டுக் கீழிறங்கி அறியாத பண்டிதரத்னா சமனின் பூர்விக - உத்வேக நாடி நரம்புகளின் பரிபூரண எதிரி.

அவரால் சமன் உலப்பனைத் தோட்டத்தில் துருக்கிக் கோழிக் கூண்டுக்குள் ஒளிந்து மறைந்திருந்ததை எளிதில் மோப்பம் பிடிக்க முடிந்தது. ஏவல் நாய்களை ஏவி விட்டுக் கூண்டோடு கைலாசம் அனுப்ப அதிகார வலுவைப் பிரயோகிக்கவும் முடிந்தது.

உயிர்ப் பிச்சை சமன் கேட்க வில்லை. உதை விழுந்த வேகத்தில் அவன் பிறந்திருக்கக் கூடாத பூமி இது என்பதையே உணர்ந்தான். சரமாரியாகச் சன்னங்கள் தன்னுடலைத் துளை போட்டு உயிரழிப்புச் செய்வதால் குரூம் மாறுவதில்லை என்றே எண்ணினான்.

ஆயுததாரிகள் சமனை இழுத்துச் சென்றார்கள்.

பண்டிதரத்னா மதுக்கலசங்கள் அடங்கிய முதிரை மரத்து அலுமாரியைத் திறந்தார். உலகிலுள்ள எல்லா மது வகைகளும் கிரமமாக அடுக்கப் பட்டிருந்தது. குளிர் நிலைக்காக பளிங்கு போன்ற ஐஸ் கட்டிகள் சின்னஞ்சிறு வடிவெடுத்து சற்சதுரமாகி வாய் அகன்ற பாத்திரத்தில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன.

ஒப்பில்லா உதை வலி தீர மதுப் புட்டிகளைக் கலந்து புதிய பானம் ஆக்கினார். மஞ்சள் நிறமாகி ஊதா நிறமாகிக் கடைசியில் கன்னங் கரேலானக் கறுப்பு நிறமாகிப் போனது.

Undrawn Portrait for Unwritten Poetry
என்ற தலைப்பில் 14.07.2004 ஆம் திகதி வெளிவந்த Daily News பத்திரிக்கையில் **Gleaning** என்ற பத்தியில், பிரபல விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய குறிப்பொன்றின் தமிழ் வடிவமே இக்கட்டுரை.

டொமினிக் ஜீவா

எழுத்துத் துறையில் தமது பெயர்களை 'ஜீவா' என்ற பதத்தோடு, தமிழகத்தையும் இலங்கையையும் சேர்ந்த மூவர் இணைந்துள்ளனர். பிரபல பேச்சாளரும், மார்க்சியவாதியுமான தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ப.ஜீவானந்தம், இலங்கையர்களான டொமினிக் ஜீவா, அந்தனி ஜீவா, ஆகியோரே அவர்களாவர். டொமினிக் ஜீவாவும், அந்தனி ஜீவாவும் சிங்கள நாடகக் கலைஞர்கள், விமர்சகர்கள் மத்தியில் ஓரளவிற்கேனும் பிரபலமானவர்கள். இங்கு டொமினிக் ஜீவாவை மட்டுமே குறிப்பிடவுள்ளேன். அவர் ஐதன் 27 இல் தனது 78ஆவது அகவையைக் கொண்டாடினார். இந்நிகழ்வில் அவரது மார்க்சிய கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாத கல்விமான்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரும் வருகை தந்திருந்தனர். இச்செயல் மூலமாக ஜீவாவின் பெறுமதியை அவர்கள் மரியாதை செய்ததாக இருந்தது.

மூன்று புத்தக வெளியீடுகளை இந்நிகழ்வு உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. மல்லிகை என்ற இலக்கிய மாத சஞ்சிகைக்கு ஜீவா 40 ஆண்டுகளாக ஆசிரியராக இருக்கிறார். சிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளி அவர். அதுமட்டுமல்லாது பல நூல்களின் பதிப்பாசிரியர். தானே புதிய படைப்புகளை எழுதி வெளியிடுபவர். தன்னையொரு பெரிய கல்விமானெனப் பெருமைப்பட முடியா விட்டாலும், தமிழில் தன்னையொரு உன்னத எழுத்தாளராக்கியுள்ளார்.

அவரது இலக்கியப் படைப்புகள் சிங்கள மொழியிலும் மொழி மாற்றம் பெற்றுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்துச் சாதி ஒடுக்கு முறையில், ஒடுக்கப்பட்ட சாதியொன்றிலிருந்து வந்தவராக இருந்தாலும், தன்னையொரு பெருமைப்படக் கூடிய பேர்வளியாக தனது பெரும் பிரயத்தனங்களால் செதுக்கியுள்ளார்.

அறிவுத் தேடலும், அவர் எதிர் கொண்ட கசப்பான அநுபவங்களுமே அவரை உன்னதமான சொத்தாக்கியுள்ளன.

'அங்கீகரிக்கப்படாத பேராசிரியர்' ஆக நானவரை அழைப்பேன். இந்த உணர்வை என்னில் கனிய வைத்தவை அவரது படைப்புகளில் நான் கண்ட இலட்சியக் கருத்துகளே! பேராவல் கொண்ட பெருவாசகன். மனிதத்தை நேசிப்பவர்.

சமூக, தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் அவர் கொண்டிருக்கும் புரிதல் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாகும்.

சிங்களக் கல்விமான்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஜீவாவுக்கு நிறையவே கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், ஜீவா மிகுந்த அக்கறையோடு அவர்களது உருவப் படங்களையும், விளக்கக் கட்டுரைகளையும் 'மல்லிகை'ச் சஞ்சிகையில் வெளியிட்டுள்ளார்.

வெறுக்கப்பட்ட, 1983இன் சுறுப்பு ஜூலையில் வெளியான மல்லிகை அட்டையில் கூட எவ்வித தயக்கமுமின்றி சிங்கள இலக்கியவாதியான ஜி.பி.சேனநாயக்காவின் உருவப் படத்தை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஜீவாவின் நீண்ட இலக்கியப் பணியில் மிக உன்னதமாகக் கருதக் கூடியதாகத் தனது சுயசரிதையை ஆங்கிலத்தில் மொழி மாற்றம் செய்து, தமிழரல்லாதோரும் படிப்பதற்கு வாய்ப்பினைத் தந்துள்ளார். ஆங்கிலப் பதிப்பின் பெயர் 'UNDRAWN PORTRAIT FOR UNWRITTEN POETRY' என்பதாகும். அவுஸ்திரேலிய நாட்டின் மெல்போரன் நகரில் தற்பொழுது வாழும் இலங்கையரான சுந்தையா குமாரசாமி (நல்லைக் குமரன்) என்பரால் மொழி மாற்றம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

இந்நூல் மிகவும் சுவாரசயமானது. மொழிபெயர்பாளரொருவர் தனது தாய் மொழியில் எவ்விதம் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதைச் சுட்டுகிறது. கருத்து வெளிப்பாடுகள் அலங்காரப்படுத்தலோ, அழகுப் பூச்சுக்களோவில்லாமல், மொழி பெயர்ப்பாளரின் சிந்தனைச் சுயத்தை மலி எப்படுத்தாத வகையில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் அடிப்படையில்

பார்க்கின் இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல் ஆங்கில இலக்கிய நேசர்களுக்கு ஓர் இலக்கிய வாசிப்புச் சுவையைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆங்கில மூல எழுத்தாளர்களையும் சந்தோஷப்படுத்துமென்பதை நூலின் ஆங்கிலத் தரமே புலப்படுத்துகின்றது.

டொமினிக் ஜீவாவின் நிதானமான முன்னேற்றத்திற்கு நூலின் உள்ளீடு காத்திரமான அங்கீகாரமாகும்.

இங்கொன்றை நான் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்! சொல்லப் போகும் விஷயத்தை ஜீவா ஒட்டுமொத்தமாகவே மறந்திருக்கலாம்!

ஜீவாவை தமிழரல்லாத வாசகர்கள் மத்தியிலும் பரவலாக அன்றே அறிதல் செய்ய வைத்தது ஒரு புத்தக விமர்சனமே! இதுவொரு சிறுகதைத் தொகுப்பு. 1960ஆம் ஆண்டு இலங்கை சாஹித்திய மண்டலத்தின் பரிசைப் பெற்ற 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' என்ற ஜீவாவின் சிறுகதைத் தொகுப்பே இதுவாகும். அந்நூலின் ஆங்கில விமர்சனத்தை எழுதியவர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது Sunday Times என்ற ஆங்கில பத்திரிகையில் வெளியானது.

இக்குறிப்பு களை ஆங்கிலத்தில் KSSIVAN 316 @ hotmail com என்ற இணையத்தளத்தில் காணலாம்.

('பாதுகை' என்பது 'கண்ணீரும் தண்ணீரும்' எனவும், '1964' என்பது '1960' எனவும் மாற்றம் பேற்றிருப்பது சுவனிக்கத்தக்கது.)

நன்றி : Daily News
தமிழில் : செல்லக்கண்ணு

அவ்

மகள் தன் கையில் கிடைக்கின்ற
வர்ணங்களைக் கொண்டு
வரைந்துகொண்டே இருப்பாள்

சுவர் முழுவதும் அவள்
வரைந்த ஓவியங்களால்
நிறைந்து கிடக்கின்றன,
வீடும் மனசும்

மகளின் பிஞ்சு விரல்களால்
வரைகின்ற ஓவியங்களைப்
பார்க்க

கோடி கண்கள் வேண்டும்

மகளின் ஓவியங்களை
முகத்திலும்
முதுகிலும்

சுமந்துகொண்டு

பெருமையாக நின்ற

சுவர்கள் மீது

வெள்ளையடிக்க மனமில்லாமல்
நானும் மனைவியும்

இருந்தும் சுவரெங்கும்

இருந்த கிறுக்கல்களை மறைக்க
வெள்ளையடிக்கப்பட்டன

- குறிஞ்சி இளந்தென்றல்

'அதுக்குள்ள பெரிய மனுசி
ஆகிட்டாளே உங்க பெண்ணு!'
வீட்டுக்கு வந்த சொந்தங்கள்
வாழ்த்துச் சொல்லி மகளை
ஆசிர்வதித்து
விடைபெற்றார்கள்.

இப்போது
நின்றுகொண்டிருக்கின்றோம்

புதிய கடமைகளை
சுமந்துகொண்டு நானும்

பொலிவிழந்த முகத்தோடு
வெறுமையாக சுவரும்.

தேர் காணல் :

அதிகமதிகமாகத் தமிழ் - சிங்கள

மொழிமாற்ற நூல்கள்

வெளிவர வேண்டும்!

- ஆர். ஆர். பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதேவசிங் -

கேள்வி :- இந்நாட்டின் முன்னணித் தமிழ்ப் புத்தக வெளியீட்டாளராகவும், புத்தகசாலை உரிமையாளராகவும் விளங்குகிறீர்கள். அவை சம்பந்தமாக ஏதாவது...?

பதில் :- எமது பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையை இற்றைக்கு 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தின் கேந்திர நிலையத்தில் எமது அப்பா ஆரம்பித்தார். அப்பாவின் அடிச்சுவட்டில் நானும் எனது சகோதரர்களும் இத்தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். இன்றும் எங்களது தாய் நிலையம் யாழ்ப்பாணத்தில் செயற்படுகின்றது. இதற்கும் மேலாக கொழும்பில் இரண்டு கிளைகளும், லண்டனில் கிளையொன்றும் உள்ளன. கொடூர யுத்தம் ஆரம்பித்த காலத்திலும் யாழ்ப்பாண வாசிகளின் வாசிப்புத் தாகத்திற்கு நீர் வார்த்தவர்கள் நாமே! முறைக்கு முறை யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட மூன்று இனக்கலவரத்திலும் எமது புத்தகசாலை எரியூட்டப்பட்டது. யாழ் நூலகத்திற்கு நெருப்பிட்ட பொழுதும் எமது புத்தகசாலையும் எரிக்கப்பட்டது. 1992இல்தான் எமது புத்தகசாலை கொழும்பில் நிறுவப்பட்டது.

கேள்வி :- தங்களது தந்தை இப்பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்தியது தானோர் இலக்கியவாதி என்ற நிலைப்பாட்டிலா?

பதில் :- எனது தந்தையார் திரு. ஆர். ஆர். பூபாலசிங்கம், மார்க்சிய அரசியல் இயக்கத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு மூல வேராக இருந்தவர். இலங்கை பொதுவுடைமைக் கட்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு அவர் உயிரைப் பணயம் வைத்து உழைத்தவர். 'சமதர்மம்' என்ற சஞ்சிகையை விற்றதற்கு அவர் வெள்ளையனின் சவுக்கடிக்கும் இலக்கானார். எம்.சி.சுப்பிரமணியம், பொன் கந்தையா. சி.வைத்திலிங்கம் ஆகிய இடதுசாரித் தலைவர்களோடு இணைந்து அவர் செயற்பட்டவர். அன்றிலிருந்து

யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளுக்குத் தலை கொடுத்தபடி இடதுசாரி இயக்கம் அங்குள்ளது. இக் காலத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் இடதுசாரி இலக்கியங்களைச் சந்தைப் படுத்தும் நிலையமாக பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை இருந்தது. எமது புத்தகசாலை விற்பனை நிலையமாக மட்டுமல்லாது இலக்கியவாதிகள் சந்திக்கும் இடமாகவும் விளங்குகின்றது. இது சம்பந்தமாக இன்றைய தமிழ் வித்தகர்களான பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, டொமினிக் ஜீவா ஆகியோர் நன்கறிவர்.

கேள்வி :- தங்களது தற்போதைய வேலைத் திட்டங்களை விளக்குவதாகில்...?

பதில் :- யுத்தம் காரணமாக புதிய சமூக மொன்று இலங்கையில் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் நிமித்தம் பிரான்ஸ், கனடா, லண்டன் ஆகிய நாடுகளுக்குப் புகலிடம் தேடி எமது மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். இவர்கள் தங்களது தாயகத்தை நினைவூட்டக் கூடிய இலக்கியப் படைப்புகளைத் தேடுகின்றனர். நாங்களே இவர்களுக்குத் தேவையான நூல்களைச் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். இலங்கையில் தமிழ் நூல்களை வெளியிடும் நிலையங்கள் மிகவும் குறைவு. இதற்கு உதாரணமாக வசந்தம், வைரமான், மல்லிகை, குமரன் ஆகியவற்றைக் கூறமுடியும். கிடைத்ததற்கு அரிதான நூல்களை மீளப் பதிப்பித்து, வெளியிட்டு அரிய பணியொன்றில் குமரன் செயற்பட்டுக் கொண்டு போகின்றது.

கேள்வி :- தங்களது நிலையம் நூல் வெளியீட்டில் ஈடுபட்டுள்ளது. இதில் அதிகமாக வெளியிடப்படுபவை எவ்வகையான நூல்கள்?

பதில் :- கே.விஜயன், தெனியான், தேவகாந்தன் ஆகிய படைப்பாளிகளின் படைப்புகளைச் சமீப காலத்தில் வெளியிட்டோம். இலங்கைத் தமிழ் படைப்பாளிகளின் நூல்களை ஓராண்டிற்கு போதியதாக வெளியிடுகிறோம். அப்படியே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட படைப்புகளும் வெளிவந்துள்ளன. பாடசாலை மாணவர்களுக்காக அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டக் கல்வி அறிவைப் பெறக்கூடியதான நூல்களும் ஏராளமாக எம்மால் வெளியிடப்படுகின்றன.

கேள்வி :- இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தினர் எவ்வகையான படைப்புகளுக்கு விருப்பம் காட்டுகிறார்கள்?

பதில் :- சகல வகையான படைப்புகளுக்கும் விருப்பம் காட்டப்படுகிறது. 40 - 50 வயதுக் குழுமத்தினர் ஆன்மீக நூல்களில் ஆவல் காட்டுகின்றனர். 30 - 40 வயதானோர் கல்வி, சாண்டிலியன், ஜெயகாந்தன் ஆகிய எழுத்தாளரின் படைப்புகளில் ஆர்வமுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். இளைஞர், யுவதிகள் ரமணிச்சந்திரன் நூல்களில் பேராவல் கொண்டுள்ளனர். சோதிடம், வைத்தியம், விஞ்ஞானம் ஆகிய விடயங்கள் சம்பந்தமான நூல்களுக்கும் போதிய வாசகர் கூட்டமுண்டு.

கேள்வி :- மொழி மாற்ற இலக்கியங்கள் மேலான ஆவல் எப்படி?

பதில் :- கல்விமான்கள் மத்தியில் ஆங்கிலம், மலையாளம் ஆகிய மொழி களிலிருந்து தமிழுக்கு மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்ட படைப்புகளுக்கு மதிப்பி ருக்கின்றது. பல்கலைக்கழகச் சமூகந் தான் இவைகளைக் கூடுதலாக வரவேற் கின்றது.

கேள்வி :- சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழி மாற்றம் பெற்ற நூல் களுக்கான விருப்பு எப்படியுள்ளது? இத் தகைய மொழி மாற்றம் நடைபெறு கின்றதா?

பதில் :- இலக்கியவாதியான டொமினிக் ஜீவா இத்தகைய மொழி மாற்றப் படைப்புகள் பலவற்றை வெளியிட்டுள்ளார். இந்த வகையான நூல் வெளியீட்டில் எம்.இ.குணசேன கொம்பனியும் தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளது.

கேள்வி :- இத்தகைய படைப்புகளில் காட்டப்படும் விருப்பம் எத்தகையதாக வுள்ளது?

பதில் :- அண்மையில் தான் இலங்கை தமிழ் நூல் பதிப்பாளர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. அதில் நான் தலைவராகவும், செ.க.குமரன் செயலாளராகவும் கடமை புரிகிறோம். இலங்கையில் சிங்கள நூல் பதிப்பாளர் சங்கமும் உண்டு. தமிழ்ப் புத்தகம் வெளியிடும் ஸ்தாபனங்களது சங்கம் இல்லை. புத்தக வெளியீடுகள் சம்பந்தமான தகவல்களை வெளிக் கொணரும் சஞ்சிகை ஒன்றை வெளி

யிடுவது எமது சங்கத்தின் பிரதான நடவடிக்கையாகும். அது சங்கத்தின் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

நூல் வெளியான பின்னர் எழுத்தாளருக்குள்ள உரிமை, எழுத்தாளருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பங்கு போன்ற உரிமைகளை மக்கள் அறியக்கூடியதான தகவல்களும் சங்கத்தின் யாப்பிலிடப் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவில் எழுத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டோர் உள்ளனர். ஆனால் இலங்கையில் எழுத்தாளர்கள் வேறொரு தொழிலும் புரியவேண்டிய நிலை உண்டு. தனது செலவில் தனது நூலை வெளியிட முடியாத கஷ்ட நிலை எழுத்தாளருக்கு உண்டு. மிகுந்த கஷ்டத்தின் பின் நூலைப் பதிப்பித்த பின்னர் அதைச் சந்தைப்படுத்த பரம பிரயத்தனங்களைச் செய்யவேண்டியுள்ளது. நூல் வெளியீட்டு விழாவில் 40 - 50 புத்தகங்களை விற்ற பின்னர் ஏனைய பிரதிகளை விற்றுப் பணத்தை மீட்பது கஷ்டத்திலும் கஷ்டமானது. இந்தியாவில் பல இலட்சக்கணக்கான பிரதிகளை அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றனர். அவைகளைச் சந்தைப்படுத்தக் கூடிய வசதிகள் அவர்களுக்குண்டு. இந்தியாவில் புத்தகமொன்று வெளிவந்த 24 மணி நேர அவகாசத்துக்குள் அவைகளை இலங்கையில் பெறக்கூடிய ஒழுங்குகள் உண்டு. ஆனால் எம்மால் அப்படிச் செய்ய முடியாது.

கேள்வி :- இந்தியாவிலுள்ள சாகித்திய அக்கடமி அந்நாட்டின் பல்வேறு மொழிகளிலும் படைக்கப்பட்ட நல்ல நூல்களை வேற்று மொழிகளில் வெளியிட்டு, இனங்களுக்கிடையில் புரிந்துணர்வை

உண்டாக்கி வருகின்றது. இங்கே சிங்களத்திலுள்ளதைத் தமிழிலும், தமிழில் உள்ளதை சிங்களத்திலும் மொழி மாற்றம் செய்யப்படும் செயற்பாடு காணப்படவில்லையே! இந்த விடயத்தில் தங்களது அபிப்பிராயம் எத்தகையது?

பதில் :- இலங்கையில் மிகத் திறமையான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்குக் கைகொடுக்க இங்கு யாருமில்லை. இவர்களில் பலர் தங்களது நாளாந்த வாழ்க்கையைப் பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் கழிக்கின்றனர். இந்த மொழி மாற்ற இலக்கியச் செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குப் பல கலைக்கழகத்திற்குள்ளும், கல்வி அமைச்சிலும் பிரத்தியேக கிளை உண்டாக்கி சிங்கள - தமிழ் படைப்புகளை மொழி மாற்றம் செய்ய வேண்டும். இக்காரியத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய திறமையான குழுவொன்றை நியமிக்க வேண்டும். இப்பொழுது கூட அத்தகைய தாபனங்கள் இருக்க முடியும். அங்கு போதிய செயற்பாடுகள் இல்லாதிருக்கலாம்! இந்நாட்டில் தமிழ் மொழி இரண்டாவது நிலையில் உள்ளது. இதனால் எமது உத்தியோகத்தருக்கு இவைகளைச் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கின்றது. இலங்கைத் தமிழ் புத்தகப் பதிப்பாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள், நாம் முகம் கொடுக்கும் இத்தகைய இடர்பாடுகளையும், அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான பரிகாரங்களையும் உள்ளடக்கிய அறிக்கையொன்றைச் சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகத்தருக்கு சமர்ப்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கேள்வி :- 1950களில் அமைக்கப்பட்ட, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பிரதான கொள்கையின் அடிப்படைக் குறிக் கோள் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும் தமிழ்ப் புத்தகங்களை நிறுத்தி இலங்கைத் தமிழ்ப் புத்தகத்தை வெளியிட வேண்டுமென்பதே! அதன் அடிப்படையில் 1970களில் இந்தியச் சஞ்சிகைகள், நூல்கள் இலங்கை வருவது தடை செய்யப்பட்டது. தற்பொழுதுள்ள பிரச்சினை என்னவெனில் வேறு வழியின்றி இந்திய சஞ்சிகைகள் இங்கு தருவிக்கப் படுகின்றன. புத்தக, சஞ்சிகை விற்பனையாளராகிய தங்களுக்கு இந்தப் பிரச்சினை எப்படிப் படுகிறது?

பதில் :- இந்திய நூல்களுக்குத் தடை விதிக்கும்படி முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தீர்மானமெடுத்தது எதன் அடிப்படையிலென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இதன் மூலம் இங்கு வெளியாகும் நூல், சஞ்சிகை என்பவற்றிற்கு சந்தை வாய்ப்பைப் பெறமுடியுமென நினைத்தால் அது அர்த்தமுள்ளதாக முயற்சியாகாது. எது தீய சஞ்சிகை, எது நல்ல புத்தகமென எம்மால் அடையாளப்படுத்த முடியாது. அது பாதகமான தீர்மானமாகும். இந்தியாவிலிருந்து வரும் நச்சு இலக்கியமெனச் சுட்டப்படும் சஞ்சிகைகளுக்குச் சமாளயான ஒரு தமிழ்ச் சஞ்சிகை கூட இலங்கையில் வெளிவருவதில்லையே! இந்திய நூல்களைத் தடை செய்தால் இங்குள்ள வாசகனுக்கு அவசியமான நூல்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் இல்லை. இது

சிங்கள இனத்துக்கு முடியக்கூடியது. இந்திய நூல்களைத் தடை செய்தால்கூட இந்தியருக்கு நட்ட மில்லை. அவர்களிடம் போதியளவு விற்பனை நிலையங்களுண்டு. இதை விட இப்பொழுது ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அவர்களது சஞ்சிகைகள், நூல்களுக்கு விற்பனை நிலையங் களுண்டு!

இலங்கையில் வெளிவரும் ஒரு சஞ்சிகைக்குக் கூட இந்தியாவில் விற்பனை வசதி இல்லை. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக இலங்கையிலிருந்து வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் 'மல்லிகை' சஞ்சிகைக்குக் கூட அங்கு பரந்த சந்தை வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை யென அதன் ஆசிரியர், டொமினிக் ஜீவா கூறுகிறார்!

நன்றி : லங்காதீப (2004.06.22)
சிங்களத்தில் : எஸ்.ரமேஷ்குமார்
தமிழில் : எம்.பி.எஸ்.

மல்லிகை சிறுகதைகள் 1-2
விலை 275/- - 350/-
மல்லிகை ஆசிரியரின் பவன விழா நூலகார்த்தமாக வெளியிட வைக்கப் பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி.
30 எழுத்தாளர்களினது தரமான சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு.
41 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் விற்பனையாகின்றது.
நூலகங்களில் இருக்க வேண்டியதே தொகுப்புகள்.
மல்லிகைப் பந்தலுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

மல்லிகைப் பந்தல்
வெளியிட்டிருக்கும் புதிய
நூல்கள்

**நாம் பயணித்த
புகை வண்டி**

(சிறுகதைத் தொகுதி)
ப. ஆற்பின்

அப்புதலிமன்...

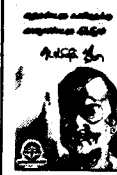
(கவிதைத் தொகுதி)
குறிஞ்சி இளந்தென்றல்.

அப்பா

(வரலாற்று நூல்)
தில்லை நடராஜா

**ஒரு டாக்டரின்
டயரியில் இருந்து...**

(வைத்திய அநுபவக் குறிப்பு)
எம்.கே.முருகானந்தன்

மல்லிகைப் பந்தல் அலோக்கம்
வெளியிடப்பட்ட நூல்கள்

1. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்
டொமினிக் ஜீவாவின் வாழ்க்கை வரலாறு
(இரண்டாம் பதிப்பு - புதிய அநுபவத் தகவல்கள், தகவல்களில் நம்பகத்தன்மை பேணப்பட்டுள்ளது) விலை: 250/=
2. எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள் - (சிறுகதைத் தொகுதி) சாந்தன் விலை: 140/=
3. அநுபவ முத்திரைகள் - டொமினிக் ஜீவாவின் விலை: 180/=
4. காட்டுடன் ஓவிய உலகில் நான் - (இரண்டாம் பதிப்பு) சிரித்திரன் சுந்தர் விலை: 175/=
5. மண்ணின் மலர்கள் -
(யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுகதைகள்) விலை: 110/=
6. கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம் - ரமீஸ் அப்துல்லாஹ் விலை: 100/=
7. முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் - (பிரயாணக் கட்டுரை)
டொமினிக் ஜீவா விலை: 110/=
8. முனியப்பதாசன் கதைகள் - முனியப்பதாசன் விலை: 150/=
9. மனசின் பிடிக்குள் (ஹைக்கூ) - பாலரஞ்சனி விலை: 60/=
10. அட்டைப் படங்கள்
(மல்லிகை அட்டையை அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு) விலை: 175/=
11. சேலை - முல்லையுரான் விலை: 150/=
12. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் - செங்கை ஆழியான்
(30 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு) விலை: 275/=
13. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் - செங்கை ஆழியான் தொகுத்தவை.
(இரண்டாவது தொகுப்பு) 41 எழுத்தாளர்களின் படைப்பு விலை: 350/=
14. நிலக்கிளி - பாலமனோகரன் விலை: 140/=
15. நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கும் சில இதழ்கள் - தொகுப்பு: டொமினிக் ஜீவா விலை: 150/=
16. நாம் பயணித்த புகைவண்டி (சிறுகதைத் தொகுதி) - ப.ஆற்பின் விலை: 150/=
17. தரை மீன்கள் - ச.முருகானந்தன் விலை: 150/=
18. கூடில்லாத நத்தைகளும் ஓடில்லாத ஆமைகளும் - செங்கை ஆழியான் விலை: 150/=
19. அப்புறமென்ன - குறிஞ்சி இளந்தென்றல் - (கவிதைத் தொகுதி) விலை: 120/=
20. அப்பா - தில்லை நடராஜா விலை: 130/=
21. ஒரு டாக்டரின் டயரியில் இருந்து - எம்.கே.முருகானந்தன் விலை: 140/=
22. சிங்களச் சிறுகதைகள் 25 - தொகுத்தவர் செங்கை ஆழியான் விலை: 150/=
23. இந்தத் தேசத்தில் நான் - (கவிதைத் தொகுதி)
(பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவ, மாணவியர் விலை: 115/=

மேற்படி நூல்கள் தேவையானோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்

அஹிம்சை என்றபடிக்கு...
புத்தரின் வாய்ச்சொல் அருமை.
'பிரித்'தில் வரும் வசனங்கள்
அரசு மர ஒலிபெருக்கியில்
தினம் கேட்கும்.

போதிமரத்தின் கீழே
பிச்சைக்காரன் ஒருவன்
வருவோர் போவோரிடம்
யாசகம் கேட்டபடியே இருக்கிறான்.

தினம் பூ வைத்துக் கும்பிடும்
பெண்களையும் ஆண்களையும்
வந்து போவோரையும் காண்கிறேன்.

எல்லா மாயைகளிலிருந்தும்
விடுபட வேண்டுமென்ற மேலெண்ணம்
உந்துதல் செய்கிறது.

மஞ்சளாடை, மூடிய கண்கள்
நிழல் தரும் மரம்
எப்போதும் புத்தர்
எனக்கு விருப்பமானவராய்
இருக்கின்றார்.

மனமுருகி கண்ணீர் சிந்தும்
விகாரைக்கு முன்னுள்ள கடைக்காரர்
எனக்கு விருப்பமானவர்.

ஆனால் விகாரையின்
முன்னால் கடையில்
விற்பனைக்கு குருவிகள்
வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன
நெடுங்காலமாய்
கூட்டில்...

எதிர்மறை

— இளைய அப்துல்லாஹ்

ஒரு வரலாற்றுச் சாதனை!

— தீவ. சேனாபதி

மல்லிகையின் நாற்பதாவது ஆண்டு மலர் வெளிவர இருப்பதால்
மல்லிகை இதழ்களில் தொடர்ந்து படித்து வருபவன், நான்.

என் அறிவுக்கெட்டிய வரைக்கும் சிற்றிலக்கிய ஏடொன்று இங்கும் சரி,
தமிழகத்திலும் சரி இத்தனை ஆண்டுக் காலம் தாக்குப் பிடித்து நின்றதாகச்
சரித்திரமில்லை.

இது ஒரு வரலாற்றுச் சாதனைதான்.

இங்கும் அங்கும் மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த படைப்பாளிகள் பலர் தமது
சக்திக்குட்பட்ட வகையில் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் சிறிது
காலம் தமது ஆற்றலையும் எழுதுத் தகைமைகளையும் வெளிப்படுத்திச்
சிற்றிலக்கிய ஏடுகளை வெளியிட்டுக் கொண்டு வந்துள்ளனர்.

ஆனாலும் அவர்களால் தாங்கள் முன் நின்று செய்த இலக்கிய
வெளியீட்டுப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய இயலவில்லை. இடையே
இடைநடுவில் அவர்களால் முன் ஆர்வத்துடன் தொடங்கப்பட்ட
சிற்பேடுகளைத் தொடர்ந்து நடத்திவர இயலாமல், கடைசியில் தள்ளாடிப்
போய் ஒய்ந்து விட்டனர்.

நான் சில சமயங்களில் இதைப் பற்றி ஆழ்ந்து யோசித்துப்
பார்த்திருக்கிறேன்.

மல்லிகையின் நாற்பதாவது ஆண்டு மலர் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும்
இந்த வேளையில் இதை முன் வைத்து எழுதுகின்றேன்.

அவர்கள், உங்களை விடவும் பிரபலமும் எழுத்துச் செல்வாக்கும் வாசகர்
வட்டப் பெருக்கமும் கொண்ட அவர்கள் தமது செயலில் தொடர்ந்து
நிலைத்து நிற்காமல் போனதன் காரணம் என்ன?

நான் நினைக்கிறேன்; உங்களது அபாரத் துணிவு. மல்லிகையுடன் நீங்கள்
தெருவில் இறங்கினீர்களே, அதுதான் மல்லிகையின் தொடர் வரவுக்குக்
காரணம் என மெய்யாகவே இன்று கருதுகிறேன்.

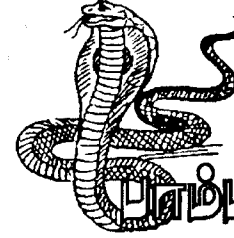
P.O. Box 100, 50, York Street,
Colombo - 1, Sri Lanka.
Phone : 329151-5 fax : +94 1 440273
E-Mail : millers@millerslimited.com

Sole Agents / Distributors

KODAK Photographic Products
BONLAC Instant Skim Milk Powder
TOBLERONE Chocolates
CADBURY Chocolates
KRAFT Cheese Products
TANG Flavoured Powdered Drink
POST Breakfast Cereals

உயரக்கிளைபரப்பியிருந்த மரங்களைப் பிரியத்துடன் வெறித்துப் பார்த்தார். முஸ்தபா வாத்தியார். சாய்வு நாற்காலியில், நீட்டி நிமிர்ந்து, சரிந்து கிடப்பது அவருக்குச் செளகரியமாக இருந்தது. மனதிற்குள் ஏதோ அழுத்தம். இனம் புரியாத நெருடல். விரக்தியாய், வெறுமையாய், மூளைக்குள் கவிந்தன. ஜனனமும் மரணமும் மனித வாழ்வின் எல்லைக் கோடுகளா? இடைப்பட்ட ஜீவித இருப்பில், மனிதன் ஒரு சிகரத்தை எட்டிப் பிடித்துச் சாதனை நிகழ்த்த வேண்டாமா? என்பது குறித்து அவருக்கு ஒரு வெறித்தனமான உடன்பாடு இருந்தது.

நரம்புகள் தளர்ந்து இளமை வற்றிய அறுபது வயதிலா பெரிய சாதனை? உள்மனதிலிருந்து நியாயமான வினாவொன்று இடறிக் கொண்டு வந்தது. உலகின் பெரும் சாதனையாளர், உச்சத்தை எட்டிப் பிடிக்கையில் அரை நூற்றாண்டைத் தாண்டியிருந்தார்கள் என்பது வரலாற்றுத் தகவல்.

- மு. பஷீர் மனிதன் மூப்பில் தள்ளப் படும்போது மனம் ஏன் விடாக்

கொண்டனாய், இளமையை நினைத்து ஏங்குகிறது? முஸ்தபா வாத்தியார் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர். குடும்பச் சுகமைகளிலிருந்து அந்நியப்பட்டவர். நிறையப் புத்தகங்கள் படிக்கும் படிப்பாளி. இன்னும் படைப்பாளி ஆகிவிடவில்லை. ஓய்வுதியப் பணம் என்று மட்டுமல்லாது, மனிதன் வசதிகளோடுதான் வாழ்கிறார். வயல், கடை, விவசாயம் என அன்றாட வாழ்வு ஆரோக்கியமாகவே சுழல்கிறது. இந்தக் கிராமத்து இனிய சூழல் மீது அவருக்குத் தனி ஈடுபாடு.

ஒரு ஆறுமாதம் இருக்கும். இந்தப் பத்தேக்கர் காட்டு நிலத்தையும், அதனோடிருந்த பழங்கால வீடொன்றையும் மலிவு விலையில் வாங்கிப் போட்டார். இவருக்கு நான்கு வாரிசுகள். ஒரு ஆணும், மூன்று பெண் பிள்ளைகளும் மனைமாகி ஆளுக்கொருத் திக்கில் வசதியோடுதான் வாழ்க்கை. ஓய்வு கிட்டும் பொழுதுகளில் இங்கு வந்து தந்தையைத் தரிசித்து, நேசம் சொரிந்துவிட்டுப் போய் விடுவார்கள்.

முஸ்தபா வாத்தியாருக்கு இந்தக் காரை பெயர்ந்த வீடும், காட்டுத் தோப்பும் நிம்மதியை அளித்தன என்றாலும் ஒரு குறை இருக்கத்தான் செய்தது. மனைவி தன்கூட இருக்காமல், மகள் வீடே கதியெனப் பிரிந்து வாழ்வதுதான். எப்போதாவது அவள் அபூர்வமாக இங்கு வந்து இவரோடு சில தினங்கள் தங்கி விட்டுப் போய்விடுவாள். அவளுக்கு மகள், பேரக்குழந்தைகள் என நகர வாழ்க்கை பிடித்துப்போயிருந்தது.

அறுபதுக்கு மேல் தாம்பத்திய உறவுகள் நீர்த்து, வீரியமிழந்து போவது நடைமுறை வாழ்வின் யதார்த்தம். எனவே அது பற்றிய அலட்டல்கள் இரு வருக்குமே இல்லையென்பதால் பிரிந்திருப்பது ஒன்றும் பிரச்சினையில்லை. தனது இளமைக்கால வாழ்வை, பல பொழுதுகள் பின்னோக்கிப் பார்த்து, தனக்குள் பெருமிதம் கொள்வார்.

மூத்த மகன் பைரூஸ், இராணுவத்தில் உயர் அதிகாரி. ஒரு மகள் மகளிர் கல்லூரி அதிபர். மற்ற இரு மகள்மார் களின் கணவர்மார்கள் கொழும்பில் கொழுத்த வர்த்தகர்கள். பரீத் என்னும் பணியாளர் இவரிடம் நீண்ட காலங்களாகப் பணிபுரிந்து வருகிறான். கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிவந்து உதவிகள் புரியும் அவன், ஒரு தீவிர எஜமான் விசுவாசி. காற்றில் குலுங்கிச் சிலிர்த்து தலையசைக்கும் தோட்டத்து மரங்களைக் கூர்ந்து பார்த்தார், முஸ்தபா வாத்தியார். கிளைகளில் படர்ந்த அணில் களும், பட்சிகளும் ஒன்றையொன்று துரத்திப் பிடித்து கண்ணாம் பூச்சி விளையாடின. இக்காட்சி அவரது இளமைக் காலக் குறுகுறுத்த அநுபவங்களைப் பெயர்த்து வந்து ஞாபக இழைகளில் இனிமை சேர்த்தன.

யௌவனம் மனித வாழ்வின் சக்தி வாய்ந்த ஒரு மையம். அது மீண்டும் வந்து கிடைக்கவா போகிறது? தீவிர சிந்தனைச் சிதறலில் புலன்கள் தடுமாறின. எதைச் சாதிக்கலாம்? என்ற உள் ளுணர்வில் மனம் கிடந்து துடித்தது. இலக்கியம், தொழில் முயற்சி, கல்வி

இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றில் ஈடுபட்டு உயர் சாதனை புரியலாமா?

இல்லை! பிறரை வியப்பிலாழ்த்தும் புதிய தடமொன்றைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். இறுதியாக எதைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதில் பெரிய சிக்கல் இருக்கிறது. தீர்க்கமாக ஒன்றை நிர்ணயித்து களமிறங்க வேண்டும் என்ற வேட்கை உந்தி எழுந்தது. காற்றின் சுகவிகசிப்பில் அவர் சிறிது கண் அயர்ந்தார்.

பரீதின் கூக்குரல் கேட்டு திடுக்குற்றார்.

“மாஸ்டர்! ஓடி வாங்க. பாம்பு... பாம்பு!”

விரைந்தோடி வந்தவருக்கு, கண்ணெதிரில் ஆச்சரியம் காத்திருந்தது.

பற்றைக்கருகில் சரசரத்துச் சீறியெழுந்து படமெடுத்தாடியது, சர்ப்பம். தேகாந்திரமெங்கும் உதறலெடுக்க பீதியில் உறைந்து நின்றார், அவர்.

அதன் தீவிர அசைவுகளை அச்சத்துடன் விலகி நின்று அவதானித்தார். கோடை வெய்யிலின் உக்கிர வெப்பம் சூழலைச் சுட்டெரித்தது. மர நிழல்கள் சலனமின்றி மரணித்துக் கிடந்தன. பாம்பை அடித்துக் கொல்லும் மனம் எளிதில் வரவில்லை. இறைவன் படைத்த ஓர் உயிர்ப் பிராணி. இம் சித்தல் ஆகாது! என்னும் தத்துவ விசாரணை மேலோங்கியது. சர்ப்பம் அந்தப் பகல் பொழுதைப் பயங்கரமாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அதன் தீவிர சுழற்சியினை, ஒரு பயங்கலந்த பரவச உணர்வோடு உற்று நோக்கினார். சிரசில் ஓவியம் வரைந்ததைப் போன்று, சரிந்து வளைந்து தெரிந்த தெளிவான படம். ரப்பர் துண்டாய், நீண்டு வெளியே கிடந்து அலைபாயும் சாம்பல் நிற நாவு. சடைத்துத் திரண்ட மேனியில், துண்டு துண்டாய் மின்னிப் பளபளக்கும் வழுவழுப்பான செதில்கள். உடம்பி லிருந்து இயல்பாய்ப் பொங்கி வழியும் சீதளக் குளிர்ச்சி.

கூர்த்த விழிப்பார்வை, காற்றொலியோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு பிரவகிக்கும் மூச்சின் சீறலோசை. கண்களில் குடிகொண்டிருக்கும் தீட்சண்யத்தில், இமைக்காது தலையசைத்துச் சூழலும் கம்பீரத் தோற்றம்.

எது வந்தாலும் ஒரு கை பார்த்து விடலாம்! என்றதுணியின் எச்சரிக்கைப் பாவனை. எக்காளமும், கம்பீரமும் திரண்டு கிறங்கிய வியாபகம். முஸ்தபா வாத்தியார் அசந்து போனார். சர்ப்பம் எத்தனை கலைத்துவமான அழகியல் வடிவம்?

அற்புதம் நிகழ்த்திக் காட்டும் ஓர் அழகிய தேவதையின் திடீர்ப் பிரவேசத்தில், சித்தம் தடுமாறிப் போன உபாசகனாய் அவர் நெகிழ்ந்து போனார். ஒரு பெரிய தடியோடு, பாம்பை அடித்துக் கொல்லும் ஆவேசத்தோடு விரைந்து வந்தான், பரீத். அவர் கையுயர்த்தித் தடுத்து நிறுத்தினார், ஒரு அகிம்சா வாதியைப் போல,

அவரின் இந்த நடவடிக்கை, பரீதுக்குப் பெரும் வியப்பையளித்தது. சூழ்நிலையின் தாக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட சர்ப்பம், அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைக்கு தயாரானது. போர்க்களத்தில் எதிர்வினைகள் காட்டமாயில்லை என ஊர்ஜிதம் செய்து நிர்ணயித்த பின் அது ஒருவித சமரசபாவனையில் தலை தாழ்த்தித் தரையைத் தழுவியது.

கணங்கள் விரையுமுன், சலசலத்து புற்களிடையே மெல்ல ஊர்ந்து மறைந்தது. இரவு அவருக்கு உறக்கம் சிறிதும் வரவில்லை. பாம்பு பற்றிய கற்பிதங்கள், நினைவுகளாய் நெஞ்சில் நர்த்தன மாடின.

சர்ப்பங்களோடு மனிதன் ஆபத்தின்றி உறவு கொள்ள இயலாதா? தனக்குள் நீண்டதொரு மனச் சமர்புரிந்து பார்த்தார். மதங்களும், நீதி நூல்களும் ஆயிரம் நன்னெறிகளைப் பகரலாம். அடிப்படையில், மனிதனும் ஒரு பயங்கர விலங்குதான்! உலகில் எந்த விலங்குதான் அதனதன் இயல்பில் குரூரமாயில்லை? ஏறம்பு கூட மனிதனைக் கடிக்கும் என்பது யதார்த்தமாய் இருக்கும்போது, எருமை முட்டித் தள்ளாமலா போய்விடும்?

எப்படியும் பாம்பை வசப்படுத்தியாக வேண்டும். அதன் மூலம் ஒரு புதிய சாதனையை உலகிற்கு நிகழ்த்திக் காட்ட வேண்டும்.

இது ஒரு பயங்கரச் சவால் இல்லையா?

மரணம் பற்றிய பீதியிருந்தால், எப்படிச் சிகரங்களை எட்ட முடியும்? உயர் சரடினை கிழித்தெறியும் கோர விஷம் சர்ப்பத்தின் கொடுக்குப் பல்லில் குவிந்து கிடக்கிறது! என்ற அபாயத்தை, முஸ்தபா வாத்தியார் அறியாத வரல்லர். அதைச் சூட்சுமமாக எதிர் கொள்ளும் லாவகத்தைப் பற்றி இரவு பகலாகச் சிந்தித்தார். ஆழ் மனதில் அர்த்தமற்ற எண்ணங்கள் ஆர்பரித்த வண்ணமிருந்தன. படித்த புனை கதைகளில் வந்த சர்ப்பங்கள் மீண்டும் வந்து ஞாபக இழைகளாய் நெளிந்தன.

ஜெயமோகனின், நாகம் கதை படிப்பவரை பிரமிப்பில் ஆழ்த்தும் ஒரு அதிரடிப் படைப்பு. கற்பனை வாதத் தினாலும், ஒரு சிறந்த புனை கதையை உருவாக்கலாம் என்பதற்கு ஜெயமோகனின் நாகம் பதச்சோறு. புருவப் பெண்ணோடு நாகம், உடல் தழுவி புணர்ச்சி கொள்வதை, வியப்பிலாழ்த்தும் வண்ணம் கதையாக்கி உள்ளார். இது ஒரு உண்மைச் சம்பவமோவென மருளும் வண்ணம் அற்புதப் புனைவுத் திறன் கொண்ட கதையிது.

மயக்கும் மொழி வார்த்தை ஜாலப் படைப்பாளர் எனப் பேசப்படுகின்ற லா.ச.ரா.விடம் நேர்காணலில் ஒரு கேள்வி வந்தது.

“உங்களது பெரும்பான்மையான கதைகளில், பாம்பு ஒரு படிமமாக வந்து போகிறதே, அது ஏன்?” என்று.

“சர்ப்பம் அச்சத்தை தருவிக்கும் உச்சக்கட்ட பிம்பம்! மனிதனின் பீதியின் குறியீடு! மரணத்தைப் பல்லிடுக்குகளில் சுமந்து திரியும் கொடூரமான பிராணி. இன்றைய மனிதனது வாழ்வு நீரோட்டம் ஏதோவொரு அச்சத்தின் அழுத்தத்தில் சுழல்கிறது. அதன் வெளிப்பாட்டு உருவம்தான், சர்ப்பம்” என்று விடை வந்தது.

கேரளத்து மலையாள நாளிதழான, மனோரமாவுக்கு வைக்கம் பஷீர் அளித்த வாக்குமூலம் இது.

“என் வலதுகாலில் கருநாகம் ஊர்ந்து சென்றது, கதையல்ல! வீட்டு விருந்தாளியாய் தோட்டத்து பாம்புகள் வருகை தொடர்ந்திருக்கிறது ஆனால், அவை ஒருபோதும் என்னைத் தீண்டியதில்லை!”

இவையனைத்தையும் அவசியம் கருதி மீள்வாசிப்புச் செய்தார். பாம்பு மீண்டும் வந்து தரிசனம் தராதா? அதன் குணவியல்புகளை நுட்பமாகக் கூர்ந்தறியும் சந்தர்ப்பம் கிட்டாதா? என்ற தவிப்பில் அவர் அடிமனம் தவித்தது. அவை பற்றிய தேடல் உள்ளூணர்வில் உறையலாயிற்று. கோழி முட்டைகளையும், பசும் பாலையும் காட்டுப் பற்றைக் கருகில் பரத்தி வைத்துவிட்டுச் சர்ப்பங்களின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தார்.

விஷக்கடி மூலிகைகள் பற்றிய நூல்களை ஆர்வத்தோடு படித்தறிந்தார். விஷக்கடி வைத்தியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டதில், மூலிகை பற்

றிய பல தகவல்கள் கிடைத்தன. மனதின் அச்சம் நீங்கவாரம்பித்தது. இனிச் சர்ப்பங்களை நெருங்கலாம், ஆய்வுகளைத் தொடரலாம் என்ற நம்பிக்கை வலுத்தது. வைக்கம் பஷீர் கூறிய பாணியில், விருந்தாளிகளாய்ப் பாம்புகள் தொடர்ந்து வந்தன. முட்டைகளை ஆர்வத்தோடு கொத்திக் குடித்து, பாலையும் அருந்திவிட்டு, அவை தன் பாட்டில் சென்றன.

அவர் உற்சாகமடைந்தார். கூலியாட்களை அழைத்து, காட்டுக்குள் செல்வதற்கான ஒற்றையடிப் பாதைகளை உருவாக்கினார். காலில் பூட்சும், தோளில் டெதஸ்கோப்புமாக அடர்ந்த காட்டுக்குள் அச்சமின்றிச் சுற்றித் திரிந்ததில், சர்ப்பங்களை எதிர் கொள்ளும் அசாதத்தியத்துணிவு வந்தது. தூர நோக்கியின் துணையில் அன்றாடம் நிறைய சர்ப்ப தரிசனங்கள் கிடைத்தன. உரித்துப் போட்டிருந்த பாம்புச் சட்டைகளும், அதன் முட்டைகளும் பெரிய அளவில் வழியெங்கும் கிடந்தன. உணவு, தண்ணீருடன் வனத்திற்குள் சென்று, ஆராய்ச்சி செய்து விட்டுத் தினமும் பொழுது சாய வீடு திரும்புவார்.

அவை பற்றைக்குள் மறைந்திருந்து வன்மம் தீர்க்கலாம் என்ற முன்னெச்சரிக்கையில் கைத்துப்பாக்கி ஒன்றினைத் தன்வசம் வைத்திருந்ததில் அச்சம் சிறிதும் பிறக்கவில்லை. அந்த அடர்ந்த காட்டுக்குள் தன்னந்தனியனாய்ச் சுற்றித் திரியும் முஸ்தபா வாத்தியாரை நி

வியப்பு மேலிட்டது. இது உயிராபத்தை விலைக்கு வாங்கும் வேலை! எனப் பலரும் அவரை எச்சரித்தனர்.

இவை எதனையும் பொருட்படுத்தாது, தனது இலக்கை நோக்கிக் காட்டுக்குள் துணிவுடன் வலம் வந்தார்.

புதர் மண்டிக் கிடக்கும் காட்டுப் பாதை நெஞ்சில் உறுத்த வேயில்லை. சாதிக்க வேண்டுமென்ற வெறியில் உயிரணுக்கள் துடித்தன.

மரணத்தின் பிடியில் நின்று, மாணிக்கம் தோண்டும் அபார முயற்சி! இப்பயணத்தில் சாவே நேர்ந்தாலும், சாதனையொன்றே குறிக்கோள் எனக் கருதினார்.

சூரியன் தன் விரியத்தை இழந்து, அடிவானில் சோர்ந்துறங்கும் வேளை சற்றுத் தொலைவில் நிகழ்ந்த அந்தப் பயங்கரக் காட்சியினைத் தொலை நோக்கி மூலம் கண்டு அதிர்வடைந்தார். உருவத்தில் பெருத்த நல்ல பாம்பொன்றும், உருவம் சிறுத்த கீரியொன்றும் உடல் சிலிர்த்து, கட்டிப் பிடித்துக் கவ்வி, பெருஞ் சமரில் ஈடுபட்டன. பாம்பின் தீண்டலினால், கீரியின் கழுத்திலும் உடலிலும் இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது.

சர்ப்பம் சீறிச் சினந்து கொத்த, கீரி அதீத தினவுடன் அதன் கழுத்தைக் கவ்வி, குதறி நிலத்தில் தூக்கித் தூக்கிப் போட்டது. தன் வாழ்நாளிலேயே காணாத ஓர் அரிய காட்சியினை முஸ்தபா வாத்தியார், கண்டு பெரும் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிப் போனார்.

போரின் உக்கிரம் இடவெளியின்றி நீண்டுகொண்டிருந்தது. சில கணங்கள் ஓடிக்கரைந்தது. தற்போது, சமரின் உச்சக் கட்டம். யாருக்கு வெற்றி?

கீரியின் கூர் பற்களுக்குள் வசமாக சிக்கிய பாம்பின் தலைப்பாகம் துண்டாடப்பட்டு, உடல் வேறு தலை வேறாகச் சிதறிக்கிடந்தது. கீரி பற்றைகளுக்குள் புரண்டெழுந்து துடித்து விஷத்தின் வெம்மையில் பதைபதைத்தது. அது எங்கு செல்கிறது? என்று அறியும் ஆவலில், அவர் அதனைப் பின்தொடர்ந்தார். காட்டின் நடுப்பகுதியில், குப்பை மேனி போன்ற ஒருவகைச் செடி செழித்து வளர்ந்திருந்தது. அதன் இலைகளையும், வேரினையும் கீரி தாவிப் பிடுங்கி மென்று தின்றது.

செடியினை உடலோடு இறுக அணைத்தவாறு, நிலத்தில் புரண்டு குதூகலித்தது. கொடும் விஷத்தினைப் போக்கும் கீரி வணங்கி மூலிகை பற்றி அவர், வைத்திய ஏடுகளில் படித்தறிந்ததுண்டு. ஆனால், அம்மூலிகையினை நேரடியாகக் காணும் சந்தர்ப்பம் இன்று கிட்டியதில் பெரும் உவகையுற்றார். காட்டின் நடுப்பகுதியில் செழித்து வளரும் செடியென்றும், அதன் இலைகள், வேர்கள் இவ்வாறு இருக்குமெனவும், கீரி வணங்கியைப் பற்றி நூல்களில் படித்தவற்றைத் தீர்க்கமாக அனுமானித்தார். இது சந்தேகமற கீரி வணங்கிச் செடிதான் என்பதினை தெளிவாக உறுதி செய்துகொண்டார்.

விஷத்தின் நமைச்சலும், உபாதையும் தீர்ந்த உற்சாகத்தில் கீரி, துள்ளிக்கூதித்து விரைந்து சென்று மறைந்தது. இமயமலையை எட்டிப் பிடித்தக் குதூகலம் முஸ்தபா வாத்தியாரின் வதனத்தில் இழையோடியது. கீரி வணங்கிச் செடியின் இலைகளையும், வேரினையும் பிடுங்கியெடுத்து பையில் போட்டுக்கொண்டு வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு வீட்டையடைந்தார்.

மூலிகையினை இடித்துச் சாறு பிழிந்துநாள் தவறாது அருந்தும் பழக்கம் தொடர்ந்தது. இனி காரிய சித்தி எவ்வாறு அமையப் போகிறது? என்பதினை அறியும் ஆவல் உந்தித் தள்ளியது. சாவா? சாதனையா? என்பதைத் தீர்க்க மாகப் பரீட்சித்துப் பார்க்கும் தருணம் விரைந்து வந்தது. ஒருநாள் -

தோட்டத்து பற்றைக்குள், சாவ தானமாகப் பால் அருந்திக் கொண்டிருந்தது. பாம்பு, இனி அதனைப் பிடிக்கும் பிரயத்தனத்தில் உறுதி கலந்ததுடிப்பு.

ஒருமுறை அதனருகில் நெருங்கி, பின் பிரக்ஞையற்று திகைத்து நின்றதும், சங்கடம் உள்மன அதிர்வுகளை பீறிட்டெழுச் செய்தது.

அச்சம் மனிதனின் பரம சத்துரு! பீதியால் உறைத்தவனுக்கு பிரபஞ்சமெங்கும் இருட்டு. துணிந்தவனுக்கு வெற்றி!, கோழைக்குத் தோல்வி. கண்களை இறுக மூடியவாறு, ஒரு பூனைக்குட்டியைப் பிடிப்பதுபோல், தனது வலக்கரத்தை அதன் கழுத்தில்

போட்டார். வழுவுமுப்பும், சீதளமும் கரத்தைக்குளிர்வித்தது.

திடீர் மின்னல் தாக்குதல்!, அதிர்ச்சி! சர்ப்பம் கைக்கு அகப்படாமல் நழுவி, மணிக்கட்டை ஒரு நொடியில் பதம்பார்த்துவிட்டு, சீற்றத்துடன் ஓடி மறைந்தது. சுள்ளென்று வலித்துத் தீண்டிய இடத்தில், இரத்தம் பிசுபிசுத்தது. தலை சுற்றியது. வலியும் கடுப்பும் சேர்ந்து விஷம் குருதியணுக்களில் பரவுவதை உணர்ந்தார். மூலிகையைச் சாறாக்கிப் பருகிவிட்டு, உறங்காமல் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்.

விஷத்தின் வேகம் உடலில் உறைக்கவில்லை. பாம்பு தீண்டிய உணர்வேயின்றி உற்சாகமாக அவரால் இருக்க முடிந்தது. என்பதில் பெரிய அகமகிழ்ச்சி! நீண்ட தேடலின் வெற்றிகைக்குள் வந்துவிட்ட பேரானந்தம். இனி எந்தப் பாம்பையும் அவரால் வசப்படுத்தல் இயலும் என்பதே ஒரு இமாலயச் சாதனைதான். அவரது ஆன்மாவல்லையற்ற பெருமிதத்தில் மிதக்கலாயிற்று. இப்போது தோட்டத்தில் ஒரு பெரிய பாம்புப் பண்ணையே உருவாகி விட்டது. சிறு சிறு கட்டம் போட்ட கம்பிக் கூண்டினுள் விதவிதமான வர்ணங்களில் நிறையப் பாம்புகள் அங்கு குடியிருக்கத் துவங்கின.

கூண்டினுள் முழு நேரமும் முஸ்தபா வாத்தியார், அடைபட்டுக் கிடந்தார். மேனியெங்கும் சர்ப்பங்கள் ஊர்ந்து ஸ்பரிசிக்க சந்தோஷமாக அமர்ந்து அவரால் புத்தகம் படிக்க

முடிந்தது. இந்த அற்புதத்தைக் காண, மக்கள் ஆர்வத்தோடு திரண்டு வந்தனர். முஸ்தபா வாத்தியார், என்ற நாமம் மங்கி, பாம்பு மனிதன் என்றே எல்லோரும் அழைத்தனர். பார்வையாளர் குழுமிவந்து, காசு கொடுத்து கியூவரிசையில் நின்று, தினமும் இந்த அற்புதக் காட்சியினைக் கண்டுகளித்தனர்.

எந்த விஷப் பாம்பையும் கையால் பிடிக்கும் அதிசய மனிதன்!, என்று பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துக்களில் செய்தி வந்தது. அவரைப் பேட்டி காண வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்கள் விரைந்து வந்தனர். பாம்பு மனிதனின் கீர்த்தி திக்குத் திசைகளிலெல்லாம் பரவ ஆரம்பித்தது. பணமும் பாராட்டுக்களும் வந்து குவிந்தன.

உள்ளூர் சர்ப்பங்களோடு, சர்வ தேசப்பயங்கரப் பாம்புகளையும் விலை கொடுத்து வாங்கிப் பண்ணையில் உலவ விட்டார். அவற்றுள் சில அவரைக் கொத்தவும் செய்தன. அதனால் அவர் எந்தப் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகவில்லை. கின்னஸ் உலக சாதனையாளர் வரிசையில் பாம்பு மனிதன் இடம்பெறப் போவதாகப் பேசப்பட்டது. விஷத்தை முறிக்கும், கீரி வணங்கிச் செடிதான் அவரின் உயிரைக் காக்கும் அரண் என்பதை வெளி உலகம் இன்னும் அறியாமலேயே இருந்தது. பிள்ளைகளும், மனைவியும் வந்து இவ்வரிய சாதனை கண்டு பெருமிதம் அடைந்தனர்.

~ டொனிக் ஜீலா

✉ கர்நாடக இசை ஆர்வலரா, நீங்கள்?

மட்டுமே

ப.சதாசுவன்

ஈ கர்நாடக இசை மீது அபார மதிப்புக் கொண்டவன், நான். தண்டபாணி தேசிகர், வசந்த கோகிலம், எம்.எஸ்.முசிரி, செம்மங்குடி, ஜி.என்.பி., மதுரை மணி, வசந்தகுமாரி, கும்பகோணம் ராஜமாணிக்கம், சௌடையா, காருகுறிச்சி போன்றவர்களின் இசையை ரசித்து மகிழ்ந்தவன். இளம் வயதில் மிருதங்கம் பழக ஆசைப்பட்டு ஒரு குருவிடம் சில நாட்கள் சிட்சை பெற்றுக் கொண்டவன். சூழ்நிலை என்னை ஓர் எழுத்தாளனாக உருவாக்கி விட்டது. இன்றும் திரை இசையை ரசித்து மகிழ்ந்த போதிலும் கூட, கர்நாடக இசையில் ஆத்மநிர்ப்பதி அடைந்து வருபவன், நான்.

✉ உங்களது சுயசரிதையில் நீங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன உங்களது முன்னை நாள் காதலியை அதன் பின்னர் எங்காவது சந்தித்துள்ளீர்களா?

கொஞ்சம்

எம்.ரகுலவர்ன்

ஈ மறந்தது மறந்ததுதான். அதன் பின்னர் ஒருதடவை கூட நான் அவரைச் சந்திக்கவில்லை. சந்திக்க முயற்சி பண்ணியது கூட இல்லை.

✉ இன்றைய மல்லிகையின் அநுபவங்கள் எப்படி?

கோப்பாய்

கே.சபேசன்

ஈ யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த போது மல்லிகையின் வெளியீட்டு அநுபவங்கள் ஒருவிதமானவை. கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டு இன்று

பாம்பு மனிதனின் அற்புதச் செயல்கள் எங்கும் விதந்து பேசப் பட்டன. ஒருநாள் காலைக் கருக்கலில் அந்த அதிர்ச்சி தரும் செய்தி காட்டுத் தியாய் ஊருக்குள் பரவியது. பாம்பு மனிதனை ஒரு கொடூரச் சர்ப்பம் தீண்டி மரணித்து விட்டதாக அச் செய்தி இருந்தது. பாகன் யானை யினால் மிதிபட்டுச் சாவதைப் போல், பாம்பு மனிதனும் இறுதியில் சர்ப்பம் தீண்டி, மாண்டு போனான்! என்ற விமர்சனங்கள் எங்கும் எழுந்தன.

அவரது சடலத்தைக் கூண்டி லிருந்து வெளியே எடுப்பதற்கு அதிதப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டிய தாயிற்று. உயிரற்ற உடலில் பாம்புகள் ஊர்ந்து திரிந்தன. வேலையாள் பரீத் கூண்டிற்குள் புகுந்து, அவற்றைப் பக்கு வமாக விலக்கி, மற்றவரின் துணை யோடு வெளியே எடுத்து வந்தான். அவரது நெற்றிப் பொட்டில் பாம்பு தீண்டிய காயம் இருந்தது. மரணச் செய்தி கேள்வியுற்று, பெருந் திரளான கூட்டம்குழுமிவிட்டது. கும்பல்கட்டுக் கடங்காமல் திணறியது.

மனைவியும், பிள்ளைகளும் சோகம் தாளாமல் கதறி அழுதனர். மகன்பைரூஸ் இராணுவத்தோடு வந்து நின்று சோகம் சொரிந்தான். பாம்பு களை கடும் சீற்றத்துடனும், வெறுப் போடும் பார்த்தான். அழுது உணர்ச்சி வசப்பட்டு, இராணுவத்தினரின் துணை யோடு, பாம்புப் பண்ணைக்குப் பெற் றோல் ஊற்றி தீ வைத்துக் கொளுத் தினான்.

தீ, கொழுந்துவிட்டு எரிய, சர்ப்ப பங்கள்பதைபதைத்து, கருகிச்சுருண்டு மடிந்தன. சில தப்பிச் செல்ல எத் தனித்தபோது துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்றனர்.

சில கணங்களில் பாம்புப் பண்ணை சுடுகாடாய்க் காட்சி யளித்தது. மரண விசாரணை அதிகாரி யும், வைத்தியர்களும் மரணம் பற்றிய உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கத் தீவிர வைத்தியப் பரிசோதனை நடத்தினர். ஜனாஸாநல்லடக்கத்தின் பின் -

அங்கொரு பிரளம் வெடித் தோய்ந்த அமைதி நிலவியது. வைத்தியப் பரிசோதனையின் பெறு பேறும், மரணச் சான்றிதழும் வந்திருந் திருந்தன.

முஸ்தபா வாத்தியார், பாம்பு தீண்டி மரணமடைந்தார் என்பதற்கு, எவ்வித ஆதாரங்களும் இல்லை. திடீர் மாரடைப்பினால் மரணம் சம்பவித் திருக்கிறது! என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது.

சாம்பல் மேடாகி வெறிச்சோடிப் போன பாம்புப் பண்ணை, வெற்று நிலத்தை பைரூஸ் வெறித்துப் பார்த்தான்.

நெஞ்சுக்குள் குற்ற உணர்வு அனலாய்க் கனன்றது.

வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் அநுபவங்களோ வேறு விதமானவை. என் பிறந்த மண்ணிலிருந்து மல்லிகையை வெளியிட்டபோது இருந்த ஆத்ம திருப்தி இன்று இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

✉ புலம் பெயர்ந்த நம்மவர்கள் மல்லிகை மீது காட்டும் அபிமானம் எப்படி இருக்கிறது?

தீர்க்கோழம்பு ஆர்.முருகதாஸன்

ஈ ஏராளமான தொலைபேசித் தொடர்புகளை என்னுடன் வைத்துள்ளனர். இங்கு வரும் பல வெளிநாட்டு நம்மவர்கள் நேரில் மல்லிகைக் காரியாலயத்தைத் தேடிவந்து, தமக்கும் தம்மைச் சேர்ந்த நண்பர்களுக்கும் மல்லிகைப் பந்தல் நூல்களை வாங்கிச் செல்கின்றனர். சிலர் மல்லிகைக்குக் கதை, கட்டுரைகளை அனுப்பி வருகின்றனர். மொத்தமாகப் புரிந்துணர்வு வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

✉ பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவ - மாணவியரது கவிதைத் தொகுதியொன்று மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளதாகச் செய்தி வாக்கில் அறிந்து கொண்டேன். அதைப் பற்றிய தகவலறிய விருப்பம் கொண்டுள்ளேன்.

காவு

எம். சுவாமிநாதன்

ஈ 'என் தேசத்தில் நான்' என்ற தலைப்பில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவ-மாணவியரது கவிதை நூல் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாகக் கடந்த மாதம் வெளிவந்துள்ளது. அந்தக் கவிதை நூலின் வெளியீட்டுக்கு நானும் சென்றிருந்தேன். பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் தலைமை தாங்கினார். நான் வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தினேன். மொத்தமாகச் சொன்னால் ஒரு பயன்தரும் இலக்கிய நூல் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொண்ட மன நிறைவை அந்த வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சிகள் தந்தன.

✉ சமீப காலங்களில் ஊடகங்களில் உங்களுடைய பெயர்கள்தானே அதிகம் அடிபடுகின்றன?

வெள்ளாவத்தை ஆர்.சீவநேசன்

ஈ ஊடகங்களினால் பிரபலம் பெறுவது எனது உழைப்பின் நோக்கமல்ல. அர்ப்பண உணர்வுடன் உழைக்கின்றேன். ஊடகங்கள் அதைப் பிரதிபலிக்கின்றன. என்னை நம்புங்கள். நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து ஒரு துறையில் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் உழைத்து வந்தால், மக்கள் செல்வாக்குத் தானே வளர்ந்து வரும். அவை விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஊடகங்களில் பிரதிபலிக்கத்தான் செய்யும்.

✉ ஒரு நண்பர் சமீபத்தில் மனந் திறந்து சொன்ன செய்தி இது. 'ஜீவாவைப் பல ஆண்டுக் காலங்களாகப் பார்த்து வருகிறேன். அவருக்கு வயதே போகவில்லை. என்றும் இளமையாகவே காட்சி தருகிறார். அவரைப் பார்க்கும் போது மனசுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது!' என்றார். உங்களது இளமையின் நீண்ட ரகசியம் என்ன?

புத்தளம் ஆர்.குருபரன்

ஈ உழைப்பு. கபடு, குது இல்லாமல் சகல எழுத்தாளர்களையும் மதித்துப் பழகுவது. அவர்களை மனசார நேசிப்பது.

✉ உங்களது எதிர்காலத் திட்டமென்ன?

கோண்டாவில் எம்.சரவணமுத்து

ஈ இந்நாட்டுப் படைப்பாளிகள் சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற உழைப்பது. கருத்து வித்தியாசங்கள் இருந்த போதிலும் நமது எழுத்தாளர்களை ஒரு பொதுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒன்று திரட்டி எழுத்தாளரது நல உரிமைகளுக்காகப் போராடுவது, மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் தரமான நூல்களை வெளியிட்டு வைப்பதில் மகிழ்ச்சி கொள்வது. இதுவே எனது எதிர்கால வேலைத் திட்டமாகும்.

✉ படைப்பாளிகளுக்கும் விமர்சகர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

சீனாபம்.

சி. சந்தோஷம்

ஈ படைப்பாளி சமைப்பவன். அதாவது ஒன்றைச் சிருஷ்டிப்பவன். விமரிசகன் அவன் படைத்த படைப்பை ருசி பார்த்துப் பலருக்குச் சொல்பவன். என்னதான் அதி சிறந்த விமரிசகனானாலும் ஒரு படைப்பாளிக்கு நிகராக மாட்டான். இதுவே இலக்கிய நியதி.

✉ ஆரம்ப காலங்களில் உங்களுடன் ஓடி வந்த பலரை இன்று காணமுடியவில்லையே, என்ன காரணம்?

பொல்கண்டி எஸ்.ராசதுரை

ஈ நான் இலக்கியக் களத்தில் தினசரி விலை கொடுத்து வருபவன். ஓடிக் கொண்டேயிருப்பவன். சிலர் களைப்பு மிகுதியாலும் சோம்பல் காரணமாகவும் என்னுடன் தொடர்ந்து ஓடிவர இயலாமை காரணமாகவும் இடை நடுவில் தமது தொடர் ஓட்டத்தை நிறுத்திக் கொண்டு விடுகின்றனர். அதற்காக நான் வருத்தப்பட்டாலும், எனது ஓட்டத்தை நிறுத்தி விட முடியாது. நின்றால் நான் விழுந்து விடுவேன். எனவே, ஓடிக் கொண்டிருப்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும். அத்துடன் முன்னர் நான் ஒரு பிரதேச களத்தில் தான் வட்டாட்டம் ஆட முடிந்தது. இன்றோ ஒரு தேசிய களத்தில் மாத்திரமல்ல, சர்வதேச களத்திலும் நான் நின்று பிடிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே தேங்கிப் போய் நின்றவர்களை என்னால் திரும்பிப் பார்க்க முடியாது. அத்துடன் நான்

மல்லிகை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்த இளவயசுக்காரனல்ல. முதுமை என்னை ஆட்கொண்டு இயங்க முடியாத உடல் நிலை வருவதற்குள் நான் எனது குறிக் கோளை அடைந்துவிட வேண்டும். எனவே திரும்பிப் பார்க்காமல், ஓய் வெடுக்காமல் இந்தக் களத்தில் தொடர்ந்து பிரயாணப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறேன். எதிர்காலம்தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். கண்டிப்பாக பதில் சொல்லியே தீரும்.

✉ முன்னர் போல மல்லிகை இதழ்கள் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் பரவலாக வாசிக்கப்படவில்லை. கடைகளில் கலபமாகக் கிடைக்கக் கூடிய வசதிகளுமில்லை. மல்லிகை எமக்கு ஒழுங்காகக் கிடைக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?

மானப்பாய்

கே.தவராசா

ஈ முன்னர் நானே றோட்டு றோட்டாக கொண்டு திரிந்து மல்லிகையை விநியோகித்து வந்தேன். மல்லிகை கொழும்பில் ஸ்தாபிதமானதன் பின்னர், பலருக்கு மல்லிகை ஒழுங்காகக் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் கிடைக்கப் பெற்றேன். இதற்கு ஒரே யொரு வழி, சந்தாதாரர் ஆகுவது தான். எனவே 'கிடைக்க வில்லையே... கிடைக்கவில்லையே...' என அங்கலாய்ப்பு அடையாமல் நேரடியாகச் சந்தா செலுத்தி விடுங்கள். தொடர்ந்து ஓராண்டு காலத்திற்கு மல்லிகை

ஒழுங்காக உங்களைத் தேடிவரும்.

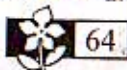
✉ உண்மையைச் சொல்லுங்கள். உங்களுக்கும் கம்பன் கழகத்திற்கும் உள்ள உறவு எத்தகையது?

ஜாஸ

யு.ஆர்.ருவீனன்

ஈ நீண்ட காலத் தொடர்பு. தோழர்களான ஜீவா, எஸ்.ராம் கிருஷ்ணன் வழி நடந்திய இலக்கியப் பாதை. கம்பனையும், பாரதியையும் நான் நெஞ்சார நேசிப்பவன். கம்பன் கவைச்சுக் கூற்றுத் தந்தவன். பாரதி எழுதப் பயிற்றுவித்தவன். அதனடிப்படையில் வந்த பரஸ்பர நம்பிக்கையைத் தொடர்ந்து பேணிவரும் நட்புறவு. நான் போர்க் காலச் சூழ்நிலையில் யாழ் நகரத்தை விட்டு வெளியேற்றப் பட்ட சமயத்தில் மனைவி மக்களை அச்செழுவில் தற்காலிகமாகத் தங்க வைத்து விட்ட சமயத்தில், நகரத்தில் நானும் மல்லிகைக் காரியாலயமும் தனித்திருந்த வேளையில் எனக்குப் புகலிடம் தந்ததுடன் தனது பதுங்கு குழிக்குள் அடிக் கடி இடம் தந்து என்னையும் எனது உயிரையும் பாதுகாத்த தொடர்பு வரை நீண்டு கொண்டே போகும் உறவு அந்தக் கம்பன் கழக உறவு. இதை வார்த்தைகளுக்குள் அடைத்து விரித்துச் சொல்லிவிட இயலாது. அது நெடிய நீண்ட உறவு.

201 - 1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு - 13. முகவரியில் வசிப்பவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும் வெளியீட்டாளருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக கொழும்பு விவகாரத்தின் மேடு, 103, இலக்கத்திலுள்ள U. K. பிரிண்டர்ஸில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்!

சாணித்திய புத்தக இல்லம்
எம்.டி. குணசேனவின் ஏஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான காகிதாதிகள், பாடநூல்கள், அகராதிகள், உபகரணங்கள், இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஈழத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும் விற்பனையும்

சாணித்திய புத்தக இல்லம்

இல. 4, குருநாகல் வீதி,
(பஸ்நிலையத்திற்கு அண்மையில்)
புத்தளம்.

தொலைபேசி தொலைநகல் : 032-66875

ஈழத்து, மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும், பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளுங்கள். உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

EXPO PRODUCTS (PVT.) LTD.

**Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods**

30, Sea Avenue,
Colombo - 03.
Tel: 2573717